உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

நாற்பத்தேழாந்தொகுதி.

Volume 47.

விக்ருதி—கரவருட

1950–1951

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை,

மதுரை.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

௪௭-ஆம் தொகுதியின் உள்ளுறை.

அநுபந்தம்.

நூல்.

[முற்றுப்பெற்றது]

[முற்றுப்பெறாதது]

செந்தமிழ் சஎ-ஆம் தொகுதிக்குப் பொருளுரைவழங்கியோர்பெயரும் பொருளுரைகளின்பெயரும் பக்கமும்

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி—சஎ.] விக்ருதி-ஹூ கார்த்திகைமீ [பகுதி—க.
Vol. 47. November—December 1950 No. 1.

உள்ளுறை.

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1951.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avl., and Published by T. K. Ramanuja Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, Tamil Sangam Road, Madura.

உ

கடவுள் துணை

செந்தமிழ்.

தொகுதி—சஎ.] விக்ருதி-ஹூ கார்த்திகைமீ [பகுதி—க.

Vol. 47. November—December 1950 No. 1.

நாஞ்சில்வேள் அல்லது வள்ளுவன்

[கோவை. திரு. சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியாரவர்கள்]

நாஞ்சில்நாடு என்பது பண்டைக்காலந்தொட்டே பெயராலும், புகழாலும் சிறந்து 'கேரளம்' என்னும் மலையாளத்தின் நிலப்பரப்பில் விளங்குகிறது. தற்காலம் அந்நாடு திருவாங்கூர் இராச்சியத்தின் ஒருபகுதியில் உள்ளது.* அந்நாட்டைத் தலைமைத்தானத்தினின்றும் வளம்படுத்துவது 'நாஞ்சில்' என்னும் பெயரிய மலை. அம்மலையின்பெயரே அந்நாட்டிற்கும் பெயராய் அமைந்துள்ளது.

புலவர்பாடும் புகழ்படைத்து வரையாதளிக்கும் வள்ளன்மைமிகுந்து இரவலர்க்கு இல்லையென்னுதீயும் அருங்குணமுடைய அந்நாட்டு அரசனுக்கு "நாஞ்சில்வேள்" என்னும் பெயர் இயற்பெயராய் வழங்கப்பட்டுவந்தது.

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ்வழங்கியநாடு சேர சோழ பாண்டியர்களால் ஆளப்பட்டுவந்தது. அம்மூவரும் முடியுடைய மூவேந்தர் எனப்படுவர். அவ்வரசர்கள்காலத்திலே சிற்சிலபகுதிகள் தனிப்பட்ட உரிமைவாய்ந்த சிற்றரசர்களால் அரசுசெய்யப்பட்டுவந்தன. அத்தகைய நாடுகளில் நாஞ்சில்நாடும் ஒன்று.

---

* இந் நாஞ்சில்நாடு தென்பாண்டிநாட்டின்கண்ணதென்று உயர்திரு. மு. இராகவையங்கார்சுவாமிகள் கூறுகின்றனர்.

*

ஸ்ரீ:

திருக்குறுங்குடி

* அழகியநம்பிபிள்ளைத்தமிழ்

கடவுள்வணக்கம்

கலைமகள்

1 பூவான வெண்டா மரைப்பொருட் டாசனப்
பொற்புந் திரண்டபடிகம்
புழைபடப் பணிபடுத் தியமணித் தாவடப்
பூணுமெய்ச் சதுமறைந்நூற்
பாவான பொத்தகமும் ஞானமுத் திரையும்வட
பகிரதி துளும்புகாகப்
பான்மைசேர் செங்கையும் தவளமே னியுமுடைப்
பனுவல்மா தைத்துதிப்பென்
தேவாதி தேவனழ கியநம்பி பச்சைச்
செழுந்துளப மாலைமேவும்
திண்புயக் கனசயில சுந்தரப் பிரபைதரு
தென்குறுங் கைக்குரிசில்சீர்
நாவாணர் போற்றவரு சேவிக்க வாழ்விக்கும்
நம்பியெதி ரொப்பிலாத
நம்பிக்கி யான்கூறு பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல்
நாளுநா ளுந்தழையவே. (க)

குறிப்புரை:—படிகம்-ஸ்படிகம்=பளிங்கு. புழை- துளை. பணிபடுத்திய-வேலைப்பாடமையச்செய்த. மணித்தாவடப்பூணும் - பளிங்குமணிமாலையாகிய அணிகலமும். பகிரதி - கங்கை. துளும்பு - அசைந்துவழிகின்ற. கரகம் - கமண்டலம். கரகப்பான்மைசேர் செங்கை - கமண்டலந்தாங்கிய தகுதியுடைய செவ்விய கை. தவளம் - வெண்மை. தவளமேனி - வெண்மை நிறமுடைய திருவுடம்பு. பனுவல்மாது - கலைமகள். முன்னிரண்டடிகள்

---

* சுவாமி அழகியநம்பிபேரில் பிள்ளைக்கவி என்பது பிரதிபேதம்.

*

கலைமாதின் திருவுருவை வருணிக்கின்றன. அழகிய வெள்ளைத்தாமரைப் பொகுட்டாசனத்து வெள்ளிய திருமேனியிலே பளிங்குமணிப்பூண்களும், ஒருகரத்துப் பளிங்குத்தாவடமும், மற்றோர்கரத்துப் புத்தகமும், வேறோர் கரத்துச் சின்முத்திரையும், பிறிதொருகரத்துக் கங்கைநீர்ததும்பு கமண்டலமுங்கொண்டு விளங்கும் கலைமகளைத் துதிப்பேன் என்றவாறு. சின்முத்திரை - ஞானமுத்திரை = அதாவது வலக்கைக் கட்டைவிரலோடு சுட்டுவிரலை வளைத்துப்பொருத்திய (உபதேச) நிலை. இங்கே சொல்லப்பட்ட தியான விஷயமான கலைமகளுருவவருணனை, "புத்தகம் படிகமாலை குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான - வித்தகம் தரித்த செங்கை விமலை" என்ற முன்னோர் பாசுரத்தையொட்டியது; வெண்டாமரைத்தவிசில் வெள்ளிய திருமேனியிலே வெள்ளிய அணிகளும் ஆடையும் பூண்டு ஒருதிருக்கரத்திலே பளிங்குமணித்தாவடமும் மற்றொன்றில் ஏடும் ஏனையிருகரத்தும் வீணையும் தாங்கிய கோலமாகக் கூறப்படுதலும் உண்டு. தேவாதிதேவன், அழகிய நம்பி, குறுங்கைக்குரிசில், நாவாணர்போற்றவருநம்பி, சேவிக்க வாழ்விக்கும்நம்பி, எதிரிலாதநம்பி, ஒப்பிலாதநம்பி என்பன திருக்குறுங்குடித் திருமால் திருநாமங்கள். திண்புயக் கன சயில சுந்தரப் பிரபை-வலிய தோளாகிய பெரியமலையின் அழகொளி. குறுங்கை - குறுங்குடி. குரிசில் - ஆடவருள் உயர்ந்தோன். நாவாணர் - நாவலர். எதிரிலாத - பகையில்லாத. நம்பி - புருடோத்தமன். நம்பிக்குயான் கூறு பிள்ளைத்தமிழ்ப்பாடல் நாளும் நாளும் தழைய, பனுவல் மாதைத் துதிப்பென் என வினைமுடிவுகொள்க. (1)

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

2 உத்தமப் பத்தினிக் குலமாதர் கற்பினுக்
குரிமையாற் கணவனைக்கண்
டுவகையிற் பரிமளப் பிணையல்சூட் டிப்புணர்ந்
துலகியல் வழாதமுறையிற்
கொத்திருக் குங்குழற் சூளிகையில் வடபெருங்
கோயில்மா தவனுவப்பக்
கோதைசூ டிக்கொடுத் தருளிய பிராட்டிபொற்
குரைகழல் வணங்குவெனியான்
சித்திரக் கோபுரப் பத்தியிற் பருமணித்
தினகரக் கதிரெறிக்கும்
தென்குறுங் காபுரிக் குழகனழ கியநம்பி
தேவகித் திருவினுதரப்

புத்திரக் கருமுகிற் குழவிகோ சலைபெற்ற
புண்ணிய னசோதைபாலன்
புகழ்வளந் திகழ்தரும் பிள்ளைக் கவிப்பாடல்
புவியெங் கணுந்தழையவே. (உ)

குறிப்புரை:—ஆண்டாள் பெரியாழ்வார்திருமகள். உத்தமப் பத்தினிக் குலமாதர்கற்பினுக்கு உரிமையால் - சிறந்த மனைவிமார்களாகிய குடிப்பிறந்த மகளிருடைய கற்புக்கு ஏற்ற தகுதியால். உவகை - மகிழ்ச்சி. பரிமளம் - வாசனை. பிணையல் - மாலை. வழாத - வழுவாத. கொத்து - பூங்கொத்து. குழல் - கூந்தல். சூளிகை - தலையணி; உச்சிக்கொண்டையுமாம். வட பெருங்கோயில் மாதவன் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் திருமால். உவப்ப - மகிழும் படி. கோதை - மாலை. சூடிக்கொடுத்தருளிய பிராட்டி - ஸ்ரீஆண்டாள். பொற்கழல், குரைகழல் என இயைக்க. குரை கழல் - (நூபுரம்) ஒலிக் கின்ற திருவடி. உலகியல்வழாதமுறையிற் பிணையல் சூட்டிப்புணர்ந்து என மாறிக்கூட்டுக. உலகியல் - சாதாரணமக்கள் நடைமுறை; மேலையார் ஒழுக்கமுறையுமாம். பரிமளப்பிணையல்சூட்டி - வடபெருங்கோயிலுடையா னுக்கு மணமுள்ள மாலைதொடுத்தணியும்பணிபுரிந்து. பிற்கூறியது ஆண் டாள் முன்னே தான் குழலில் அணிந்து பின் அம்மாலையை வடபெரும் கோயிலுடையானுக்குச் சூட்டுமாறு நல்கியதனை. அன்றி முற்கூறியது பாமாலைசூட்டியதும் பிற்கூறியது பூமாலை சூட்டியதுமாகும். பாமாலைக்குப் பரிமளமாவது தொனி முதலிய அணிநயமாம். சித்திரக்கோபுரப்பத்தியில்- பலவண்ணங்களும் தீட்டப்பட்ட கோபுரவரிசைகளில். பருமணித்தினகரக் கதிர் எறிக்கும் - பெரிய மாணிக்கமாகிய சூரியகிரணம் விளங்கும்படியான. குறுங்காபுரி - குறுங்குடி. குழகன் - இளமைத்தன்மை(என்றும்) உடையான். குறுங்காபுரிக் குழகன், அழகியநம்பி, தேவகித் திருவின் உதரப் புத்திரக் கருமுகிற்குழவி, கோசலைபெற்றபுண்ணியன், அசோதைபாலன் என்பன திருக்குறுங்குடித்திருமால் திருநாமங்கள்; அடுக்கு. உதரம் - வயிறு. முகிற் குழவி - முகிற்கன்று. முகில் - மேகம். தேவகி - வசுதேவர் மனையாள்; கண்ணனைப்பெற்ற தாய். கோசலை - இராமனைப்பெற்ற தாய். அசோதை - நந்தகோபன் மனைவி; கண்ணனை வளர்த்ததாய். திருக்குறுங்குடியின்கண் என் றும் மாறாத இளமையும் அழகும் உடையவனாக எழுந்தருளியிருக்கின்றவனும் தேவகியின்புத்திரனாகிய கரியமுகிற்குழவியும் கோசலைபெற்ற புண்ணியனும் அசோதைபாலனுமாகிய நம்பியின் புகழ்வளம் திகழ்தரும் பிள்ளைக்கவிப் பாடல் புவியெங்கணும் தழையுமாறு, யான் சூடிக்கொடுத்தருளிய பிராட்டி கழல் வணங்குவென் என்க. பிள்ளைக்கவி - பிள்ளைத்தமிழ். (2)

நாதமுனி

3 எட்டின் புறத்தென்று மெழுதா மறைப்பொருளை
யெழுதும்வண் டமிழ்மறைப்பா
வென்னும் படிக்குமகிழ் மாறனரு ளியதுலகம்
ஈடேற எட்டின்மீட்டும்

நாட்டும் படிக்குவர மெய்தியதை வீரநா
ராயணர்க் கருளுமுரவோன்
நாதகீ தப்புலமை வழுவாத தேசிகன்
நாதமுனி யைத்துதிப்பென்

பாட்டின் புறம்பழகு கவுசிகன் கொலையினைப்
பயில்பிரம ராக்கதன்கைப்
பட்டுமீ ளச்சென்று பருகெனப் பருகாது
பரமபதம் வேண்டநூலுட்

கோட்டும் படிக்கதனை யவனிலவ னுக்குக்
கொடுத்துமுன் புகழ்கொண்டமால்
குழகனழ கியநம்பி புகழினுற் செஞ்சொற்
கொழிக்குமிக் கவிதழையவே. (௩)

குறிப்புரை:—நாதமுனி-வைணவசமயாசாரியரில் ஒருவர். என்றும் எட்டின்புறத்து எழுதா மறை என்க. எட்டின்புறத்து - எட்டில். மகிழ்மாறன் - நம்மாழ்வார். உலகம் ஈடேற என்பது உலகம் ஈடேற அருளியது எனவும் உலகம் ஈடேற எட்டின் மீட்டும் நாட்டும்படிக்கு எனவும் கொள்ளும்படி நின்று இடைநிலைத்தீபகமாயிற்று. அருளியது - அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி, திருவாசிரியம், திருவிருத்தம், பெரியதிருவந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்கள். ஈடேற - உய்யும்படி. எட்டின் மீட்டும் நாட்டுதலாவது நம்மாழ்வாரருளிய பிரபந்தங்கள் முன் எட்டில் எழுதப்பட்டிருந்தவை பின் காலச்செலவில் பயில்வாரும் எழுதுவாருமின்றி மறைந்தழிந்தநிலையில் அவற்றை மீட்டும் தேடிப்பெற்று எட்டில் ஏறியருளப்பண்ணுதலாகும். வரமெய்தி - வரம்பெற்று. அதை-அவ்வாறு எட்டில் ஏறியருளப்பண்ணிய தமிழ்மறையை. வீரநாராயணர்க்கு - மன்னார்கோவில் இறைவனுக்கு. அருளும் - பாடிக்காட்டிய. உரவோன் - அறிஞன். உரவோனும் வழுவாத நாதகீதப்புலமை வாய்ந்த தேசிகனும் ஆகிய நாதமுனி என்க. பாட்டின்புறம்பழகு - இசையிற் பழகிய. கவுசிகன் - நம்பாடுவான். கொலையினைப்பயில் - கொலைத்தொழிலைப்

பழமெய; இன் அல்வழிச்சாரியை. கவுசிகன் கொலையினைப்பயில் பிரமராக்க தன்கைப்பட்டு மீளச்சென்று பருகெனப் பருகாது பரமபதம்வேண்ட என்றது: கவுசிகன் பிரமராக்கதன்கைப்பட்டுக் குறுங்குடித்திருமாலை யாழ்மூலம் கைசிகம் என்ற பண்பாடி உவப்பித்து மீண்டுவந்து பிரமராக்கதனுக்கு உணவாவதாக உறுதிகூறிச்சென்று அவ்வாறேசெய்து மீண்டுவந்து தன்னை உண்ணும்படி பிரமராக்கதனை வேண்ட, அவன் கவுசிகனை உண்ணாது அவன் பாடிய இசைப்பயனால் தனக்குப் பரமபதவாழ்வளிக்கும்படி வேண்ட என்றவாறு. பருகென - உண் என்று வேண்ட. பருகாது - உண்ணாமல். கோட்டும்படி - எழுதும்படி. அதனை - வீட்டுலகவாழ்வை. அவனில் - அவனால்= நம்பாடுவோனால். அவனுக்கு - பிரமராக்கதனுக்கு. பரமபதத்தை நம்பாடுவானால் பிரமராக்கதனுக்குக் கொடுத்துப் புகழ்கொண்ட திருமாலும் குழகனும் ஆகிய அழகியநம்பிபுகழினாற் செஞ்சொற் கொழிக்கும் இக் கவி தழைய நாதமுனியைத் துதிப்பென் என முடிக்க. குழகன்-இளமைப்பருவமுடையான் (3)

பொய்கையார்

4 வெருக்குண் டழுக்குண்ட நெஞ்சத்து வஞ்சத்து
விகடநிசி சரர்மகுடமாம்
வேதண்ட மிடிபடக் கோதண்டம் வாங்குகரு
மேகத்தி னகத்தினால்

நெருக்குண் டொதுக்குண்டு கோவலூ ரிடைகழியில்
நின்றமூ வரிலொருவராம்
நிபுணபண் டிதமூர்த்தி பொய்கையார் தாட்கமலம்
[1]நித்தலும் வழுத்துவெனியான்

திரைக்குண் டகட்டுப் பரப்பாழி குதிகொண்டு
சேணகல் விசும்புகௌவித்
திகிரிப் பிறங்கலு மிகப்பக் கதித்துவான்
திசையடங் கலும்விழுங்கிப்

பெருக்குண்ட வெள்ளத்தில் ஆலிலைக் கண்டுயில்
பிரானைக் குறுங்கேசனைப்
பிள்ளைக் கவிப்பாடல் வெள்ளைக் கவிக்குள்ள
பேதைமை பொறுத்தருளவே. (௪)

---

[1] நித்தமும். [பி-ம்.]

குறிப்புரை:—வெருக்குண்டு அழுக்குண்ட வஞ்சத்துநெஞ்சத்து விகட நிசிசரர் - அச்சங்கொண்டு குற்றமடைந்த வஞ்சகமனத்தோடு வேறுபட்ட அரக்கருடைய. வெரு - கு - உண்டு; கு சாரியை. விகடம் - வேறுபாடு. நிசிசரர் - (இராவணாதி) அரக்கர். மகுடமாம் வேதண்டம் - கிரீடமாகியமலை. கோதண்டம் வாங்கு கருமேகத்தின் ஆகத்தினுல் - வில்லைவளைத்த கரியமேகமாகிய திருமாலின் மார்பினுல். மூவர் - பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் என்போர். ஒருவர் - பொய்கையாழ்வார். நிபுண பண்டித மூர்த்தி - சிறந்த அறிவேவடிவாகவுடையவராகிய. தாட்கமலம் - திருவடித் தாமரைகளை. நித்தலும் - தினந்தோறும். வழுத்துவென் - துதிப்பேன். திரைக் குண்டகட்டுப் பரப்பாழி - அலைகளோடுகூடிய ஆழமான நடுப்பக்கத்தையுடைய பரவிய கடலானது. திரை - அலை. குண்டு - ஆழம். அகடு - நடுப்பக்கம். பரப்பு - விசாலம். ஆழி - கடல். குதிகொண்டு - கிளர்ந்தெழுந்து. சேண் அகல் விசும்பு கௌவி - நெடுந்தூரமான பரந்த ஆகாயத்தைத் தன்னகப்படுத்தி. கிகிரிப் பிறங்கலும் இகப்பக் கதித்து - சக்கரவாள கிரியையும் கடக்க மிகுந்து. வான் - பெரிய. திசையடங்கலும் - திக்குகளையெல்லாம். ஆழி குதிகொண்டு, கௌவி, கதித்து, விழுங்கிப் பெருக்குண்ட வெள்ளம் என்க. அது பிரளயவெள்ளம். குறுங்கேசன் - குறுங்குடித் திருமால். குறுங்கேசனைப்பாடும் பிள்ளைக்கவியாகிய வெள்ளைக்கவியின் கண் உள்ள பேதைமை பொறுத்தருளப் பொய்கையார்தாட்கமலம் நித்தலும் யான் வழுத்துவென் என்று வினைமுடிவுகொள்க. (4)

பூதத்தார்

5 தருபூத நிலையைந்து பொறியைந்து சத்தாதி
தானைந்து கன்மேந்த்ரியத்
தலைமைந்து கரணங்கள் நான்கிவை யுயிர்க்குள்ள
தத்துவ முணர்ந்துபரிசித்
தொருபூத ரறியாத குருபூத வுபநிடத
வுண்மைஞா னத்தெரிசனத்
துயர்பூத ஆழ்வார் துணைச்சே வடிக்கமலம்
உச்சியிற் சேர்த்துவெனியான்
பொருபூத ரப்புகர் முகப்பிறை மருப்பைப்
பொடித்தொடித் தவணபூதப்
பொருளான மாயன் சுரும்பூத வாய்விண்ட
பூந்துள வலங்கல்மார்பன்

வருபூத லத்தினிய வண்ணமழ கியநம்பி
வடிவுமழ கியநம்பிபார்
வாழ்வித்த நம்பிமஞ் சனநம்பி யிருதாள்
வழுத்துமென் கவிதழையவே. (டு)

குறிப்புரை:—நிலதருபூதமைந்து என்க. பூதம் 5: மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயங்கள். பொறி ஐந்து: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன. சத்தாதி ஐந்து: ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்பன. தான் அசை. கன்மேந்திரிய(த்தல)ம் ஐந்து: வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்பன. கரணங்கள் நான்கு:—பிரகிருதி, மஹான், அகங்காரம், மனம் என்பன. மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பனவுமாம். பூதமைந்தும் பொறியைந்தும் புலன்களைந்தும் கன்மேந்திரியமைந்தும் அந்தக்கரணம் நான்கும் ஆகிய உயிர்க்குள்ள தத்துவங்களையுணர்ந்து என்க. ஒரு பூதர் அறியாத உபநிடதம், குருபூத உபநிடதம் எனக் கூட்டுக. ஒரு பூதர் பரிசித்து அறியாத - ஒருவராலும் எட்டி அறியப்படாத. பூதரும் என்பதனுள் உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. குரு பூத உபநிடதம் மேன்மையான பழைய உபநிடதம். தெரிசனத்து - காட்சியால். துணை - இரண்டு. பொரு பூதரப் புகர்முகப் பிறைமருப்பைப் பொடித்தொடித்தவன் - தாக்கு கின்ற மலைபோன்ற (குவலயாபீடமென்னும்) யானையின் புள்ளிகளோடு கூடிய முகத்துப் பிறைபோல் வளைந்த கொம்பினை ஒடித்துப் பொடிபடுத்த வன். பொரு - தாக்குகின்ற. பூதரம் - மலை. புகர் - புள்ளி. பிறை - நிரம்பாத மதி, மருப்பு - கொம்பு. சுரும்பு - வண்டு. துளவலங்கல் - துழாய்மாலை. பொருபூதரப் புகர்முகப் பிறைமருப்பைப் பொடித்தொடித் தவன், அபூதப்பொருளான மாயன், துளவலங்கல் மார்பன், பூதலத்தினிய நம்பி, வண்ணமழகியநம்பி, வடிவும் அழகியநம்பி, பார்வாழ்வித்தநம்பி, மஞ்சனநம்பி என்பன குறுங்குடித்திருமாலைச் சுட்டிநின்றன. நம்பியிருதாள் வழுத்தும் என்கவி தழைய, உயர் பூதஆழ்வார் துணைச்சேவடிக்கமலம் யான் உச்சியிற்சேர்த்துவென் என முடிவுகொள்க. (5)

பேயார்

6 சுரும்பே யிணைக்கோங் கரும்பே தசும்பே
தொழும்பே ரெழில்கண்டுபார்
தொழும்பே செயத்துங்க வம்பே யுழும்பே
துறும்பேத துன்பேதரும்

கரும்பே பொறிக்குந் தடந்தொய்யி லிளமுலைக்
காமநுக ராதுஞானக்
கனியைநுக ருஞ்சுவை மணந்தபே யாழ்வார்
கழற்கால் வணங்குவெனியான்
இரும்பே யெனும்பே தைமைக்கருத் தைக்குழைத்
தென்னையா ளுடையகோமான்
எறிதிரைப் பரவைமீ தம்பே தொடுங்கார்
இடும்பே செயக்கருதிமேல்
வரும்பேய் முலைச்சுவடு வாய்மடுத் தவளுயிரை
வம்பே செகுத்தமாயன்
வாழ்வித்த நம்பிதன் பாதத்தின் மிசைசூட்டும்
வண்டமிழ் தழையவென்றே. (சு)

குறிப்புரை:—சுரும்பு - மலை. தசும்பு - குடம். சுரும்பும் கோங்கரும்பும் தசும்பும் மகளிர் தனத்துக்கு உவமமாகக் கவிகளாற் கூறப்படும் பொருள்கள். இணைக்கோங்கரும்பு என்பதனுள் இணையென்பதனைப் பிரித்துச் சுரும்பு தசும்பு என்பவற்றின் முன் இணைத்து இணைச்சுரும்பு, இணைத்தசும்பு எனவும் கொள்க. சுரும்பும் கோங்கரும்பும் தசும்பும் தோற்றுவணங்கும் (தனத்தின்) மிக்க அழகினைக் கண்டு உலகத்தார் அடிமைசெய்ய, (அவ்வாறு அடிமை செய்வார்க்கு) மன்மதனுடைய உயர்ந்த மலர்க்கணைகள் பிளக்கும் மயக்கம் விளைக்கும் பலவகைத் துன்பங்களையேதரும் இளமுலை, கரும்புபொறிக்கும் தடந்தொய்யில் முலை எனக் கூட்டுக. ஏகாரம் முன்னைய மூன்றும் எண்ணுப் பொருள. தொழும்பே துன்பே என்பவற்றுள் ஏகாரம் தேற்றப்பொருள் குறித்துநின்றது. அம்பே கரும்பே என்பவற்றுள் ஏகாரம் அசை. காமம் நுகராது - காமவின்பம் துய்க்காமல். இளமுலைக்காமம் நுகராது சுவை மணந்த ஞானக்கனியை நுகரும் பேயாழ்வார் என்க. பேதைமை - அறியாமை. கருத்தை-மனத்தினை. திரை-அலை. பரவை-கடல். கார்-மேகம் போன்றவன். பரவைமீது அம்புதொடுத்தது இராமாவதாரகாலத்தில். இடும்பு - சேட்டை. பேய் - பூதனை. மேல்வரும் பேய்முலைச்சுவடு வாய் மடுத்தது கிருஷ்ணவதாரத்தில். வாய்மடுத்து - உண்டு. அவள் என்றது பூதனையை. செகுத்த - அழித்த. என்னை ஆளுடைய கோமான், பரவைமீது அம்புதொடும் கார், பேய்முலைச்சுவடு வாய்மடுத்து அவளுயிரை வம்பே செகுத்த மாயன், வாழ்வித்த நம்பி என்பன குறுங்குடித்திருமாலைச் சுட்டி நின்றன. நம்பி பாதத்தின்மிசை சூட்டும் வண்டமிழ்தழையவென்று காம நுகராது, சுவைமணந்த ஞானக்கனியை நுகரும் பேயாழ்வார் கழற்கால் யான் வணங்குவென் என முற்றுவிக்க. (6)

பெரியாழ்வார்

7 பழியறுத் துப்பவ மறுத்துப் பிணிப்புண்ட
பாசத் துவக்கறுத்துப்
பாண்டியன் மதித்திடத் தமிழ்செய்து சங்கநூற்
பழையமூ தூர்மதுரையிற்
கிழியறுத் துச்சமய மதமறுத் துமிழ்மதக்
கிரிமிசைத் தாளவட்டக்
கிளர்மணி யிரட்டுறப் பல்லாண் டிசைத்துலகு
கெடுநாகு குடிபுகப்போம்
வழியறுத் துக்கருட னிருபுறத் துச்சியின்
வரக்கண்டு கண்களித்து
மாமாலை மகிழ்தரப் பாமாலை சூட்டிய
மறைக்கொழுந் தைப்பரவுவென்
விழியறுப் பினுமன்பர் நாவறுப் பினுமீள
விரைவிற் கொடுத்தருள்செயும்
மேதகு குறுங்கைமுகி லைப்பாட வாணிநா
வீற்றிருந் தருள்புரியவே. (எ)

குறிப்புரை:—பவம் - பிறப்பு. பிணிப்புண்ட - தொடுத்து வருவதான. பாசத்துவக்கு - வினைக்கட்டு. தமிழ்செய்து - தமிழ்ப்பாசுரங்களை அருளிச் செய்து. சங்கநூற் பழைய மூதூர் மதுரை - சங்கநூல்களிற் பாராட்டிப் பேசப்படுகிற பழைய பெரிய நகரமாகிய மதுரையில். கிழி - (பரதத்துவ நிர்ணயஞ்செய்தார் கொள்கெனத் தூக்கிய) பொன்முடிப்பு. மதம் உமிழ் கிரிமிசை என மாற்றிக்கூட்டி, மதத்தைச் சிந்துகின்ற மலைபோன்ற யானைமேல் எனப் பொருளுரைக்க. தாளவட்டக் கிளர் மணி இரட்டுற - அசைதலையுடைய வட்டமான விளங்குகின்ற மணியானது (தாளமாக) ஒலிக்க. பல்லாண்டு இசைத்து - திருப்பல்லாண்டு என்னும் பதிகத்தை இசையொடு அருளிச்செய்து. கருடனிருபுறத்துச்சியின் - கருடனுடைய பெரிய முதுகின் மேலிடத்தில்=பிடரில். மாமால் கருடனிருபுறத்து உச்சியின் வரக்கண்டு கண்களித்து மாமாலை மகிழ்தரப் பாமாலை சூட்டிய மறைக்கொழுந்து என்க. மாமாலை திருமகளோடு கூடிய இறைவனை. பாமாலைசூட்டிய மறைக்கொழுந்து என்றது பெரியாழ்வாரை. பரவுவென் - துதிப்பேன். விழி - கண். அன்பர்கள் தாந்தாம் விரும்பியதையடையும்

பொருட்டுத் தங்கள் தங்கள் கண்களையிடந்தும் நாவினை அறுத்தும் காணிக்கையாக இட்டாலும் அதனால் அவர்கள் அவ்வுறுப்பறைகளாகாதவாறு அவற்றை மீட்டும் விரைந்துகொடுத்ததன்மேலும் அவர்கள் விரும்பிய பேற்றினையும் நல்கும் குறுங்கைமுகில் என்க. குறுங்கைமுகில் - திருக்குறுங்குடியில் எழுந்தருளியுள்ள மேகம்போல்பவரான திருமால். வாணி - கலைமகள். மதுரையிற் பாண்டியன் மதித்திடத் தமிழ்செய்து, பழியறுத்து, பவமறுத்து, தவக்கறுத்து, மதமறுத்து, கிழியறுத்து, (மாமால் கருடன் புறத்துச்சியின்வரக்)கண்டு, களித்து, பல்லாண்டிசைத்து, வழியறுத்து, பாமாலை சூட்டிய மறைக்கொழுந்து என்க. வாணி நாவீற்றிருந்தருள்புரிய மறைக்கொழுந்தைப் பரவுவென் என முடிக்க. (7)

நம்மாழ்வார்

8 பாவப் பயன்பெய்து நல்குர வடைந்தவர்கள்
படுபழிக் கஞ்சாதுபோய்ப்
பழநிதிச் செல்வர்தம் பாலிரந் துண்ணுமப்
பான்மையிற் புணரமறைதேர்ந்
தாவிக் குறுந்துணை யளித்ததிரு வாசிரியம்
அந்தாதி திருவிருத்தம்
ஆயிரத் தமிழ்செய்த பாயிரப் புலவனை
அடித்துணை வழுத்துவெனியான்
கூவிக் கருங்குயி லனங்களை யழைக்குங்
குறுங்கா புரித்தலைவனைக்
கோசலைக் கினியகைக் கோமளக் குழவியைக்
குழகனழ கியநம்பியைச்
சேவிக்க வாழ்விக்கு நம்பியைக் காப்புமுதல்
சிறுதே ருருட்டல்வரையுந்
தெள்ளித் தமிழ்க்கூறு பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல்
செஞ்சொலாற் றருகவென்றே. (அ)

குறிப்புரை:—நல்குரவு-வறுமை. இரந்துண்ணும் அப்பான்மையிற்புணர-பிச்சையேற்றுண்ணும் அத்தன்மையொடுபொருந்த. மறைதேர்ந்து - வேதப்பொருளை (வரையறுத்து) உணர்ந்து. ஆவிக்கு உறும் துணையளித்த - உயிர்கட்கு ஏற்ற துணைவனைக் காட்டித்தந்த. ஆயிரத்தமிழ் - திருவாய்மொழி.

செய்த - அருளிச்செய்த. பாயிரப்புலவனை பொருட்செறிவுள்ள புலமையுடையானை=சடகோபனை. நம்பியைக்கூறு பிள்ளைத்தமிழ்ப்பாடல் செஞ்சொலால் தருக என்று திருவாசிரியம், அந்தாதி, திருவிருத்தம், ஆயிரத்தமிழ் செய்த பாயிரப்புலவனை யான் அடித்துணை வழுத்துவென் என முடிக்க. கருங்குயில் அநங்கனைக் கூவியழைக்கும் குறுங்காபுரி யென்க. கோசலைக்கினிய கைக்குழவி கோமளக்குழவி. கோமளம்-அழகு. காப்புமுதல் சிறுதேருருட்டல்வரை என்றது பிள்ளைத்தமிழுறுப்புக்களை. தாம் இயற்றிய தீவினைப் பயனால் வறுமையுற்றோர் உலகங்கூறும் வசைக்கு அஞ்சாது தொன்றுதொட்டு வந்த செல்வர்பாற்சென்று தமக்குவேண்டிய துப்புரவுகளை இரந்துண்ணும் அத்தன்மையொடுபொருந்தக் கல்லாதும் கேளாதும் நின்று அதனாற் செய்யுளியற்றுமாற்றலிழந்த யானும் கருவிலேயமைந்த கவித்வமுடைய நம்மாழ்வாரடியிணைகளை வணங்கி வாழ்த்தி யிரந்து அவரருளால் எய்திய கவித்வத்தால் இப்பிள்ளைத்தமிழை முற்றுவிப்பேன் என்றவாறு. (8)

திருமங்கையாழ்வார்

9 தெரிவரிய பொருள்நின்ற தனதன்றி யெனதென்று
சிலுகிட்ட சட்சமய நூற்
றெய்வப் பிணக்கங்கள் அறுகூற் றிருக்கைத்
தெளித்தவெழு கூற்றிருக்கை
பெரியதிரு மடல்சிறிய மடல்குறுந் தாண்டகம்
பெய்பொருள் நெடுந்தாண்டகம்
பேசித் திருப்பதி வளம்பாடு நாற்கவிப்
பெருமானை மங்கைவேந்தைக்
கரியமுகி லைப்பொருள் கவர்ந்தகா னிடையன்று
கனிவாயி லெச்சில்வைத்துக்
கையிலச் சினையைப் பிடித்துக் கழற்றுபர
காலனை வழுத்துவெனடிப்
பரியதலை நெடியமரு தொடியவரு கடியதாட்
பச்சைப் பசுங்குழவியைப்
புழங்கா வியந்தேர் குறுங்கேச நம்பியைப்
பன்னுமென் கவிதழையவே. (கூ)

குறிப்புரை:—சிலுகிட்ட-சண்டையிட்ட. சட்சமயம்-அறுவகைச்சமயம். பிணக்கங்கள் - மாறுபாடுகள். அறு - நீங்கும்படியான. கூற்று - பேச்சான. இருக்கைத் தெளித்த - வேதப்பொருள்களை விளக்கிய. தெய்வப்பிணக்கங்களறுகூற்று (ஆன) எழுகூற்றிருக்கை, இருக்கைத்தெளித்த எழுகூற்றிருக்கை எனக் கூட்டுக. எழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல், திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், பெரியதிருமொழி யென்பவை திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள். திருப்பதிவளம் என்றது பெரியதிருமொழியினை. நாற்கவிப்பெருமான், மங்கைவேந்தன், பிரகாலன் என்பன திருமங்கையாழ்வார் திருநாமங்கள். கரியமுகிலை - கரிய மேகத்தையொத்த வயலாலிமணவாளரான திருமாலை. பொருள் கவர்ந்த கானிடை - வழிப்பறிசெய்து பொருளைப்பறித்த காட்டில். அன்று - அக்காலத்து. கனிவாயில் எச்சில்வைத்துக் கையிலச்சினையைக் கழற்று பரகாலன் - (வயலாலிமணவாளனை வழிபறித்தகாலத்துக்) கொவ்வைக்கனி போன்ற வாயின்கண் உள்ள(பல்லாற்கடித்து)எச்சில்படச்செய்து, வயலாலி மணவாளன் கையின்கண் அணிந்த முத்திரைமோதிரத்தைக் கழற்றிய திருமங்கையாழ்வார். கையிலச்சினை - கைவிரலில் அணிந்த முத்திரைமோதிரம். பரிய -பெரிய. பரிய அடித்தலை நெடிய மருது என்க. தாள் - திருவடி. மருதொடியவரு கடியதாட் பச்சைப் பசுங்குழவி - கண்ணன். பழங்காவியம் என்றது திவ்யப்ரபந்தங்களை. குழவியை, நம்பியை, பன்னும் என்கவி தலையப் பரகாலனை வழுத்துவென் என முடிவுகொள்க. (9)

திருமழிசையாழ்வார்

10 தருச்சந் தனத்துக்கு நிம்பநிக ரோமால்
தனக்குவமை யுளரோவெனச்
சட்சமய நூல்விதியை நாமுறத் திட்டுத்
தவப்பதர் படக்கொழித்துத்
திருச்சந்த வோசையின் விருத்தநூற் றிருபதும்
செய்தாராப் பாய்சுருட்டிச்
செங்கண்மால் பின்செல்ல முன்சென்ற பாவலன்
சேவடி வணங்குவெனியான்
பரிச்சந் திரன்றேரும் ஒருதிகிரி சுழல்தாப்
பகலவன் நடாத்துதேரும்
பன்மலர்க் கொம்பரின் உயர்ச்சிகண் டேறுது
பாங்கரின் ஒதுங்கியேகும்

மருச்சந்த வார்பொழில் தென்குறுங் கைக்கரசை
வாழ்த்துமென் கவிமாலைநேர்
வாடாது செஞ்சொற் கயங்காது புவியெங்கு
மாசற மணப்பதற்கே. (௧௦)

குறிப்புரை:—தருச்சந்தனத்துக்கு-தருவாகிய சந்தனத்துக்கு=சந்தனத் தருவுக்கு. தரு-மரம். நிம்பம்-வேம்பு. சந்தனத்தருவுக்கு நிம்பம் நிகரோ? என்க. அன்றி, தருவுக்கு நிம்பம் நிகரோ? சந்தனத்துக்கு நிம்பம் நிகரோ? எனினும் அமையும். இங்கே தரு - கற்பகம். எதுகை நோக்கிச் சகரவொற் றிரட்டித்தது. தருச்சந்தனத்துக்கு நிம்பம் நிகரோ? மால்தனக்கு உவமை யுளரோ? என்பது எடுத்துக்காட்டுவமையணி பயின்றது. திருமாலுக்குச் சந்தனவிருக்ஷமும், மற்றைத்தேவருக்கு வேம்பும் உவமை. சந்தனமரத் துக்கு வேம்பு நிகராகாது அதுபோலத் திருமாலுக்கு மற்றைத்தேவர் ஒப் பாகார் என்றபடி. சட்சமயநூல்விதியை - அறுவகைச்சமயநூல்விதிகளை. நாமுறத்திட்டு - நாவாகிய முறத்திலே பெய்து. பதர்படத்தவக்கொழித்து - பதரைக்கொழிப்பதுபோல மிகவும் கொழித்து நீக்கி. சமயநூல்விதியைக் கொழித்து என்க. ஓசையின் திருச்சந்தவிருத்தம் எனக் கூட்டுக. ஓசையின்- பெருமையினையுடைய. திருச்சந்தவிருத்தம் என்பது திருமழிசையாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டதொரு பிரபந்தம். அது நூற்றிருபது பாசுரங்களால் அமைந்தது. அராப்பாய் - பாம்பணை. செங்கண்மால் அராப்பாய் சுருட் டிப் பின்செல்ல முன்சென்றபாவலன் என்றது திருமழிசையாழ்வாரை. சந்திரன்தேரும் பகலவன்தேரும் கொம்பரின் உயர்ச்சிகண்டு ஏறுதபாங்க ரின் ஒதுங்கியேகும் பொழில் என்க. சந்திரனும் சூரியனும் வழிவிலகிச்செல் லும்படி உயர்ந்தசோலை என்றவாறு. பரித்தேர், சந்திரன்தேர் என்க. பரி- குதிரை. தேர் என்றதற்கேற்பப் பரி கூறினர். பரி விரைவுமாம். பகலவன் ஒருதிகிரி சுழல்தர நடாத்துதேரும் என்க. பகலவன் - சூரியன். ஒருதிகிரி - ஒற்றைச்சக்கரம். கொம்பர் - கொம்பு=கிளை. பாங்கரின் - பக்கத்தில். மருச் சந்த வார் பொழில் — மணமும் அழகும் பொருந்திய நீண்ட சோலை. கயங்காது - கசங்காமல். குறுங்கைக்கரசை வாழ்த்தும் என் கவிமாலை வாடாது கசங்காது புவியெங்கும் மணக்கும்பொருட்டு, யான் செங்கண்மால் பின்செல்ல முன்சென்ற பாவலன் சேவடி வணங்குவென் என்று முடிக்க. ()

தொண்டரடிப்பொடியார்

11 தேசக் குடகா விரிநீர் படியுஞ்
செல்வ ரரங்கற்குச்
செஞ்சொற் றமிழ்மா லையையடி சூட்டிச்
செவ்வி மணந்ததுழாய்

வாசத் திருமா லையைமுடி சூட்டி
வணங்குந் தவராசன்
மண்டங் குடிவாழ் தொண்ட ரடிப்பொடி
வரமுனி யைத்தொழுவென்
பாசத் தளைவிண் டடிமைக் குடிமைப்
பதின்மர் மொழிந்ததமிழ்ப்
பாடற் சுவையுண் டசெவிக் கிதுவும்
பருகத் தகுமோபின்
பேசத் தகுமோ நம்பி குறுங்கைப்
பெருமா னருளாலே
பிள்ளைக் கவிபொன் வள்ளத் தமுதம்
பெரியோர் கொளுமாறே. (கக)

குறிப்புரை:—தேச-ஒளியையுடைய. குடம்-மேற்கு. குடகாவிரி-மேற்கே நின்று பெருக்கெடுத்துவரும் காவிரி. படியும் - முழுகுகின்ற. மண்டங்குடி தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அவதரித்த ஊர். வரமுனி - முனிசிரேட்டன். பாசத் தளை விண்டு-பற்றுகிய விலங்கு முறிந்து. பதின்மர் என்றது ஆழ்வார்களை. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவராகவும் இங்கே பதின்மர் என்றது ஆண்டாளை அவர் தந்தையாரான பெரியாழ்வாரோடும் மதுரகவிகளை அவருடைய ஆசிரியரான சடகோபரொடும் சேர்த்து ஒருவராக எண்ணும் முறைபற்றி. இதுவும்- இப்பிள்ளைத்தமிழும். உம்மை இழிவுசிறப்பு. அருளால் - அருளுடன். பிள்ளைக்கவி - (இப்)பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தத்தை. பதின்மர் மொழிந்த தமிழ்ப்பாடற் சுவையுண்ட பெரியோர் செவிக்கு இதுவும் பருகத்தகுமோ? பின் பேசத்தகுமோ? (பருகத்தக்கதன்று அடுத்துப் பேசத்தக்கதுமன்று) எனினும், குறுங்கைப்பெருமானருளால் இப்பிள்ளைக்கவியைப் பொன்வள்ளத் தமுதமாகப் பெரியோர் கொள்ளுமாறு தொண்டரடிப்பொடி (யாகிய)வரமுனியைத் தொழுவென் என வினைமுடிவுகொள்க, குறுங்கைப்பெருமானருள் அமுதமாகவும், அவ்வருளைப் பரக்கப்பேசும் இப்பிள்ளைத்தமிழ் அவ்வருளாகிய அமுதத்தைப் பெய்துவைத்த பொற்கிண்ணமாகவும் கொள்ளக்கூறிய நயம் உவகை விளைப்பது. இச்செய்யுள் அவையடக்கமும் கூறியதாகும். (11)

குலசேகரர்

12 அல்லிவாய் நெகிழத் ததும்பும் பசுந்தேறல்
அரவிந்தை கேள்வனடியார்
அல்லவை புரிந்தொழுகு மவால நெனக்குடத்
தாவிற்கை நீட்டியருளும்

கொல்லிகா வலனைப் பிறங்குமான் பொருநையுங்
குடநாடு முரியதலைமைக்
குலசே கரக்குரி சிலைப்பொரு சிலைக்கோடிக்
கோவேந்த னைப்பரவுவென்

வல்லிகா விறுகப் பிணித்தழுத் துவதென்ன
வரியுடற் பிணர்வன்கரா
வல்லெயிறு கௌவிப் பிடித்தநாள் வெருவந்து
மதவேழ மூலமென்னச்

சொல்லிவாய் கூடாமுன் உவணன் பிடர்த்தலைத்
தோன்றிய குறுங்கேசனைச்
சுடராழி மாலைப் புணர்த்தவென் புன்கவிச்
சொற்பொருட் பிழைதீரவே. (கஉ)

குறிப்புரை:—அல்லி-அகவிதழ். வாய்நெகிழ-விரிய. அல்லி வாய்நெகிழப் பசுந்தேறல் ததும்பும் என்பது அரவிந்தத்துக்கு அடை. தேறல் - தேன். ததும்பும் - வழிகின்ற. அரவிந்தை - அரவிந்தத்தில் வீற்றிருப்பவளான திருமகள். அரவிந்தம் - தாமரை. அரவிந்தை கேள்வன் அடியார் - திருமகள்நாயகனான திருமாலின் றொண்டர்கள். அல்லவை - தீயவை. 'அரவிந்தைகேள்வனடியார் அல்லவை புரிந்தொழுகுமவரலர்' என்றது தம்முடைய மணிமாலையைக் களவிற்கொண்டவர் திருமாலடியரேயென்றுகூறிய உழையரைநோக்கி அவரல்லர் என்று பாம்புக்குடத்திற்கையிட்டுக் குலசேகரர்கூறிய சத்தியவசனம். அரவுக்குடத்தில் என மாறிக்கூட்டுக. கொல்லி - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு மலை. ஆன்பொருநை-அந்நாட்டகத்ததொரு யாறு. பிறங்கும் - விளங்குகின்ற. குடநாடு - சேரர்க்குரியநாடு. பொரு - தாக்குகின்ற. சிலைக்கொடி - விற்கொடி. கொல்லிகாவலன், சிலைக்கொடிக் கோவேந்தன் என்பன குலசேகராழ்வாரைச் சுட்டிநின்றன. வல்லி-விலங்கு வரி - கீற்று. பிணர் - கரடுமுரடானவடிவு. வன் கரா - வலிய முதலை. எயிறு - பல். மதவேழம் - மதயானை=கஜேந்திரன். உவணன் - கருடன். பிடர்த்தலை - பிடரியில். சுடர் - ஒளி. ஆழி - சக்கரம். புணர்த்த - இசைவுபடத்தொடுத்த. குறுங்கேசனை மாலைப் புணர்த்த என் புன்கவிச் சொற்பொருட்பிழைதீரக் கொல்லிகாவலனை, சிலைக்கொடிக்கோவேந்தனை, குலசேகரக்குரிசிலைப் பரவுவென் என வினைமுடிவுகொள்க. (12)

திருப்பாணழ்வார்.

13 கருமணிக் கழகுசெய் வனபோற் பசுந்துழாய்க்
கடிகம ழலங்கன்மாலைக்
கண்டகண் பிறிதொன்று காணு தெனத்தனது
கண்மணி செகுத்துஞானத்
தருமணிக் கண்படைத் தமலனு திப்பிரான்
அமைத்துரைத் தருள்திருப்பா
ணுழ்வார் கழற்கமலம் வாழ்வாக நித்தலும்
அடிக்கடி வணங்குவெனியான்
வரிவளைக் குலமுத்தும் வான்கரும் புகுமுத்தும்
மணமலி படப்பைவேலி
மடற்கதலி யுகுமுத்து மலர்க்கமல வெண்முத்தும்
மாருடி யினமயங்கச்
சொரிகதிர்ப் படலைவான் நிலவிருட் படலம்
சுருட்டியெறி தரவிசும்பைத்
தொடுமதிட் குடுமிக் குறுங்கைநம் பியையான்
துதித்தசொற் றமிழ்வாழவே. (கங)

குறிப்புரை:—கடி - பரிமளம். அலங்கல் - மாலை. மால் - அரங்கத்து நம் பெருமாள்; 'மாலைக்கண்டகண் மற்றொன்றுகாணுது' என்றது திருப்பாணழ்வார்கூற்று. 'அண்டர்கோன் அணியரங்கன் என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவே' என்பது நோக்குக. கண்மணி செகுத்து - தன் கண்ணுற் பிறிதொன்றையும் காணுதுநீக்கி. ஞானத்தருமணிக்கண்படைத்து - அருமையான அழகிய ஞானக்கண்படைத்து. அத்து சாரியை. 'அமலனுதிப்பிரான்' திருப்பாணழ்வார் அருளிச்செய்த பிரபந்தம். இது முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பெயர். கழற்கமலம் - திருவடித்தாமரை. நித்தலும் - தினந்தோறும். வளைக் குல முத்தும் - சங்கீன்ற சிறந்த முத்தும். வான் - சிறந்த. உகும் - சிந்துகின்ற. மலி - மிக்க. படப்பை - பொழில். கதலி - வாழை. மயங்க- கலக்க. வளைமுத்தும், கரும்புமுத்தும், கதலிமுத்தும், கமலமுத்தும் இனம் (கூட்டமாய்) மாருடிக் கலத்தலால். கதிர்ப்படலை - கதிர்த்தொகுதி. இருட் படலம் - இருளாகிய திரையை. விசும்பைத் தொடும் மதிட்குடுமி - ஆகாயத்தைத்தொடும்படி உயர்ந்த மதிலின் சிகரங்களையுடைய. குறுங்கைநம்பியை யான் துதித்த தமிழ் வாழ, வாழ்வாக, யான் திருப்பாணழ்வார்கழற்கமலம் நித்தலும் அடிக்கடி வணங்குவென் என முடிக்க. (13)

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி—சஎ.] விக்ருதி-ஃ மார்கழி—தை மீ [பகுதி உ-ங.

Vol. 47. December 1950—February 1951 No. 2-3.

உள்ளுறை.

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1951.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avl., and Published by T. K. Ramanuja Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, Tamil Sangam Road, Madura.

உ

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும் மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவை சம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

S. சிவஸ்வாமி,

மானேஜர்.

உ

கடவுள் துணை

செந்தமிழ்.

தொகுதி-சஎ.] விக்ருதிஞு மார்கழி—தை மீ [பகுதி. உ-ங.

Vol. 47. December 1950—February 1951 No. 2-3.

திருவள்ளுவரின் தனிச்சிறப்பு

[உயர்திருவாளர். T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A., B.L.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் துணைத்தலைவர், மதுரை.]

இலக்கண இலக்கியநூல்கள் இயற்றித் தமிழை வளப்படுத்தித் தமிழுலகம் பெருமைபெறச்செய்த நல்லிசைப்புலவர்களில் திருவள்ளுவர் சிறந்தவர்.

'அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் இந்நான்கின்
திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவு'

என்று மாமூலனாரும்,

'நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறை'

என்று உக்கிரப்பெருவழுதியும், இவ்வாறே ஏனைய புலவர்களும் இவர்க்குத் திருவள்ளுவமாலையென்ற புகழ்மாலை சூட்டியிருப்பதும், இவரை நான்முகனவதாரமென்றும் இவர் இயற்றிய திருக்குறளைத் தமிழ்வேதமென்றும் தமிழ்மக்கள் கருதுவதும் திருவள்ளுவரின் தனிச்சிறப்பை விளக்கும்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள், தமிழ்நூல்களுள் தலைசிறந்தது; உலகத்தில் வழங்கும் பிறமொழிகளில் அமைந்திருக்கும் சிறந்த நூல்களோடு ஒக்கமதிக்கத்தக்கது; நக்கீரர் கபிலர் பரணர் சாத்தனார் கல்லாடர் முதலான சங்கமருவிய நால்வகைவருணத்துச்சான்றோர்களாலும் பெரிதும் பாராட்டப் பெற்றது.

மதுரகவியாழ்வார்.

14 துகளற வடித்தசொல் குறுமுனி விதித்திட்ட
தொன்மையில் வழாதமுறையிற்
சுழியொதுங் காமலிடு கொம்புகால் கடைதலை
சுருங்கா துறுப்புவாய்ப்ப
அகரமுதல் னகரஈ றுறுமெழுத் தின்புணர்ப்
பழியாது மொழிகள்தவறு
தறநெருங் காமலக லாமல்வரி யொன்றையொன்
றணுகாது சிதகுறுமற்
பகரவரு மறையினைத் தமிழ்செய்து குருகைப்
பராங்குச னுரைப்பவிரைவிற்
பட்டோலை யிட்டெழுது மதுரகவி முனிவரன்
பாதார விந்தமறவேன்
சிகரவட வரையனைய நவமணிக் கோபுரத்
தென்குறுங் கைத்திருநகர்ச்
சேவிக்க வாழ்விக்கு நம்பியைப் புகழுமென்
செந்தமிழ்க் கவிதழையவே. (கச)

குறிப்புரை:—குறுமுனி-அகத்தியர். குறுமுனி என்பதனை இடைநிலைத் தீபகமாக்கிக் குறுமுனி துகளறவடித்த சொல் குறுமுனி விதித்திட்ட தொன்மையின் வழாத முறையில் எனக்கொண்டு, அகத்தியனாற் குற்றம் நீக்கிச் செவ்விதாக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி அவர்விதித்த மரபிற்பிறழாதமுறையில் எனப் பொருளுரைக்க. சுழி, கொம்பு, கால் என்பவை எழுத்துக்களின் உறுப்புக்கள். கடை தலை சுருங்காது என்பதனைத் தலை கடை சுருங்காது என மாற்றி முதலும் ஈறும் குறைபடாமல் என வுரைக்க. உறுப்பு வாய்ப்ப - எழுத்துக்களின் வடிவு சிறக்க. அகரம் முதல் னகரவீறுறும் எழுத்து என்பது இடைநிலைவிளக்காய் அகர முதல் னகரவீறுறுமெழுத்து, சுழியொதுங்காமல் கொம்பு கால் தலை கடை சுருங்காது உறுப்புவாய்ப்ப எனவும், அகரமுத னகர வீறுறும் எழுத்தின்புணர்ப்பழியாது எனவும் கொள்ளநின்றது. அகர முதல் னகரு ஈறு உறும் எழுத்தின் புணர்ப்பு அழியாது - உயிரீறும் மெய்யீறுமாகிய சொற்களின்பின் உயிர்முதலும் மெய்ம்முதலும் ஆகிய சொற்கள் வந்து புணரும் புணர்ச்சியிலக்கணம் பிழைபடாமல். மொழிகள் தவறாது - சொற்பிழைபடாமல். மொழிகள் என்பதைப் பின்னுங்கூட்டி, மொழிகள்

அறநெருங்காமல் அறஅகலாமல் எனக் கொள்க. அற-மிகவும். வரி ஒன்றை யொன்று அணுகாது (வரி) சிதகுறாமல் என்க. சிதகு - குற்றம். குருகை - ஆழ்வார்திருநகரி. பராங்குசன்-நம்மாழ்வார். பகர அரும் மறை-சொல்லுதற் கரிய வடமொழிவேதத்தை. பகர வரும் மறை எனப் பிரித்து (எழுதாக்கிளவி யாய் ஆசாரியன் முன்) ஓத (ச் சீடன்) அடுத்து ஓதுதலால் பரம்பரையாகக் கேள்விமுறையால்வருகின்ற மறையை எனலுமாம். தமிழ்செய்து-தமிழாக்கி; இனியதாக்கி எனினும் ஆம். பட்டோலையிட்டு - ஓலையை (வாரி ஏடாக) அமைத்து மஞ்சட்காப்பிட்டு. மதுரகவியாகிய முனிவரன் என்க. மதுர கவி - ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் ஒருவர்; சடகோபருடைய சீடர். வட வரை - மகாமேரு. இச்செய்யுளின் முன் மூன்றடிகள், சடகோபர் அருளிச் செய்த தமிழ்மறையை மதுரகவியாழ்வார், ஏட்டில் ஏறியருளப்பண்ணிய செய்திகூறுமுகத்தால் ஏடெழுதுவோரும் படியெழுதுவோரும் குறிக்கொள்ள வேண்டிய பலசெய்திகளை விளக்குகின்றன. குருகைநம்பியைப் புகழும் என் கவி தழையும்பொருட்டு மதுரகவிமுனிவரன்பாதாரவிந்தம் மற(வாது நினை) வேன் என முடிவுகொள்க. குருகைப்பராங்குசன் மறையைத் தமிழ் செய்து உரைப்ப, குறுமுனி வடித்தசொல் குறுமுனிவிதித்திட்ட தொன்மை யின் வழாதமுறையில் எழுத்தின் உறுப்புவாய்ப்ப, எழுத்தின்புணர்ப்பு அழியாது, மொழிகள் தவறாது, (மொழிகள்) அறநெருங்காமல், (அற) அகலாமல், வரி ஒன்றையொன்றணுகாது சிதகுறாமல் பட்டோலையிட்டு விரைவின் எழுதும் மதுரகவி முனிவரன் என்க. (14)

எதிராசர்

15 தமராமுற கடலுல கிருட்டற விமைக்குமொரு
தமனியச் சுடர்விளக்கைச்
சாருவா கச்சமண சர்ப்பகரு டேசனைச்
சட்சமய பதகபடலத்

திமிரதின கரனைமா யாவாத குஞ்சரத்
திண்டிறல் தொலைத்தகொற்றச்
சிங்கவேற் றைச்சைவ சித்தாந்த கொடுமுடிச்
சிகரவச் சிராயுதத்தை

அமரர்பெற வரியதிரு மந்திரப் பொருளளித்
தாளுமெம் பெருமானைநீ
டந்தணர் குலக்கொழுந் தெந்தையெதி ராசனை
அடித்துணை வழுத்துவனியான்

நிமிரவொரு தாளெடுத் தண்டபகி ரண்டமும்
நிரம்பிடும் படிவளர்ந்து
நீண்டபொன் மேனிநம் பியையும்பர் தலைவனை
நிகழ்த்துமென் கவிதழையபவே. (கரு)

குறிப்புரை:—தமரம் உறு கடல் உலகு-ஒலியுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகில். இமைக்கும் விளங்குகின்ற. தமனியவிளக்கு, சுடர்விளக்கு என்க. தமனியம்-பொன்; சுடர்-ஒளி. சாருவாகச் சமண சர்ப்ப கருடேசன்-சாருவாகரும் சமணரும் ஆகிய பாம்புகளுக்குக் கருடனாக விளங்குபவன். சட்சமய பதக படலத் திமிர தினகரன் - அறுவகைச்சமயவாதிகளாகிய தீயவர்களின் ஆணவமாகிய இருளைப்போக்கும் சூரியனாக விளங்குபவன். மாயாவாத குஞ்சரத் திண்டிறல் தொலைத்த கொற்றச் சிங்கவேறு-மாயாவாதிகளாகிய மத யானைகளின் வலிமையைத் தொலைத்த வெற்றியையுடைய சிங்கேறு. சைவ சித்தாந்த கொடுமுடிச் சிகர வச்சிராயுதத்தை-சைவசித்தாந்தமாகிய மலையின் உச்சியைத் தகர்க்கும் வச்சிராயுதத்தை. அமரர் பெற அரிய-தேவர்களாலும் பெறுதற்கரிய. திருமந்திரப்பொருள் அளித்து-அஷ்டாக்ஷரத்தின் பொருளை எல்லாரும் தெளியத் தந்து. எதிராசன் - முனிக்கரசாகிய இராமாநுஜன். தாள் - திருவடி. விளக்கு, கருடேசன், தினகரன், சிங்கேறு, வச்சிராயுதம் என்பன உருவகவாய்பாட்டால் இராமாநுசரையுணர்த்திநின்றன. நம்பியை உம்பர்தலைவனை நிகழ்த்தும் என்கவி தழைப எதிராசனை அடித்துணைவழுத்துவன் என வினைமுடிவுகொள்க. (15)

கடவுள்வணக்கம் முற்றும்

அழகியநம்பி துணை.

க. காப்புப்பருவம்

திருமால்

16 பூமாது புணர்ந்து மோகிக்க மண்டல
பூலோக மடந்தை காமிக்க அந்தணர்
போதர்தி விரிஞ்சர் பூசிக்க அன்பொடு
பூதூர் முனிவந்து சேவிக்க வுந்தகு

மாமாலை முகுந்த மூலத்தை யம்பர
வானோர் தொழுமிந்திர நீலத்தை வண்புகழ்
வாடாத குறுங்கை வாழ்வித்த நம்பியை
மாகாதல் புரிந்து காவல் புரிந்தருள்

காமாதி களென்ற பாவத்தை வென்றது
கால்வீழ் சமயங்கள் ஆறுக்கு நின்றது
காவா வுலகங்கள் எழிற் பொலிந்தது
கார்போ லுதவும் தயாவிற் சிறந்தது

நாமாது முணர்ந்து பேசக் கடந்தது
நால்வே தமுமொன்று சோதத்தரும்பொருள்
நாடாது கிடந்த பாழிற் பெரும்பொருள்
நாராயண தங்க ஆதிப் பரஞ்சுடரே. (க)

குறிப்புரை:—இப்பாசுரத்தால் கவி திருக்குறுங்குடிநம்பியைக் காத்தருளும்படி திருமாலை வேண்டுகிறார். பூமாது - திருமகள். மண்டலபூலோக மடந்தை-பூமிதேவி. மண்டலம்-வட்டம். காமிக்க-ஆசைப்பட. போதாதி விரிஞ்சர் - அறிவும் தலைமையும் வாய்ந்த பிரமர். பூசிக்க - வழிபட. பூதூர் முனி - இராமாநுசர். பூமாது மோகிக்கவும் பூலோகமடந்தை காமிக்கவும் அந்தணரும் விரிஞ்சரும் பூசிக்கவும் பூதூர்முனிவந்து சேவிக்கவும் தகும் மாமால் என்க. முகுந்தமூலத்தை-முகுந்தனாகிய மூலப்பொருளை. அம்பர வானோர் - நித்தியசூரிகள். வண்புகழ்வாடாதகுறுங்கை - சிறந்த புகழ்மாறாத குறுங்குடி. வண்புகழ்வாடாதநம்பி குறுங்கைவாழ்வித்தநம்பி என இயைப்பினும் அமையும். மாமால், முகுந்தமூலம், இந்திரநீலம் என்பவை திருக்குறுங்குடிநம்பியைச் சுட்டிநின்றன. காமாதிகள் - காமம் வெகுளி மயக்கம் என்பன; காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் என்பனவும் ஆம். கால்வீழ்சமயங்கள் ஆறுக்கும் நின்றது - காலற்ற (-நிலையற்ற) புறச்சமயங்கள் ஆறினாலும் மறுக்கப்படாது நிலைத்தது. கால்வீழ் சமயங்கள் என்பதற்கு வேரூன்றிய (நிலைத்த) சமயங்கள் என்று பொருள் கொள்ளலும் ஆம். காவா - காத்தலைச்செய்து. உலகங்களேழில் - ஏழு லோகத்திலும். பொலிந்தது - விளங்கியது. எழிலும் என்பதனுள் உம்மை செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது. ஏழுலோகத்திலும் காத்தலைப்புரிந்து கொண்டேவிளங்கியது என்றபடி. கார் - மேகம். உதவும் - கொடுக்கும். தயா - தயை. நாமாது - கலைமகள். கலைமகளும் அறிந்துபேசமுற்பட அவளறிவெல்லையுளடங்காது அப்புறப்பட்டபொருள் என்றவாறு. நாமாதும்

உம்மை சிறப்பு. நால்வேதமும் உம்மை முற்றும்மை. நான்குவேதங்களையும் ஒருங்குதந்த பரம்பொருள் என்றபடி. நான்கு வேதங்களாலும் (மாறுபாடின்றி) ஒருபடியாகக் காட்டித்தரப்பட்ட பரம்பொருளெனினும் ஆம். காடாதுகிடந்த - அறியப்படாதுதங்கிய. பாழ் - மூலப்பிரகிருதி. பாழிற் றோன்றும் பெரும்பொருள் என்க. துங்கம்-உயர்வு. வென்றதும் நின்றதும் பொலிந்ததும் சிறந்ததும் கடந்ததும் தரும்பொருளும் பெரும்பொருளும் பரஞ்சுடருமான நாராயண! குறுங்கைவாழ்வித்தநம்பியை மாகாதல்புரிந்து காவல்புரிந்தருள் என முடிக்க. (16)

திருமகள்

17 பாடற் பசுங்கிள்ளை யுங்கொள்ளை யமுதமும்
பருமணியும் அயிராவதப்
பகடுமைந் தருவும் பனித்திங்க ளுந்திருப்
பாற்கடற் றிரைவயிற்றிற்
கூடப் பிறக்கும் படிக்குள்ள செல்வக்
குடிப்பிறப் பினிதானநம்
கோமளக் கொடிவல்லி தாமரைத் தவிசல்லி
கோவில்கொண் டரசிருப்பாள்
ஆடற் கரும்பன்ன செஞ்சாலி தலைகுனித்
தாள்வினைக் கடைசியர்புகுந்
தளியொடுங் களைகட் டெறிந்துயர் வரம்பிட்ட
அரவிந்த முங்குவளையும்
வாடப் புகுந்தொறு மணந்தவர் தணந்தகுல
மங்கையர் முகங்கனுக்கும்
வைகுந்த வளநாட னைக்குறுங் காபுரி
மழைக்கொண்ட லைக்காக்கவே. (உ)

குறிப்புரை:—இப்பாடலால் ஆசிரியர் குறுங்குடிநம்பியைக் காத்தருளும்படி திருமகளை வேண்டுகிறார். பாடற்பசுங்கிள்ளையும்-பாராட்டிப்பேசப்படுகிற பசியநிறத்தையுடைய உச்சைசிரவம் என்னும் குதிரையும். கிள்ளை - குதிரை. கொள்ளை - மிகுதி. பருமணி - பெருமையையுடைய சிந்தாமணி. அயிராவதப் பகடு - அயிராவதமாகிய யானை. ஐந்தரு - அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பவை. பனித் திங்கள் - குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரன்.

திரைத் திருப்பாற்கடல்வயிற்றில் என மாறிக்கூட்டுக. திரை - அலை. கோமளம் - அழகு. வல்லி தாமரை அல்லி தவிசுகொண்டு கோயில்கொண்டு அரசிருப்பாள் - கொடியாகிய தாமரையின்கண் உள்ள மலரின் அகவிதழை ஆசனமாகவும் கோயிலாகவும் கொண்டு அரசுவீற்றிருப்பவள். ஆடல்-அசை தலையுடைய. செஞ்சாலி - செந்நெல். தலைகுனித்து - தலைவளைந்து. ஆள் வினை - முயற்சி. கடைசியர் - மருதநிலமகளிர். கடைசியர் கரும்பன்ன செந்நெல்வயலில் தலைவளைத்துப்புகுந்து களையாகப்பறித்து உயர்ந்த வயல் வரப்பில் வண்டொடும் எறிந்திட்ட அரவிந்தமும் குவளையும் என்க. அளி - வண்டு. அரவிந்தம் - தாமரை. வாடப்புகுந்தொறும் - வாட்டத்தையடையும்பொழுதெல்லாம். மணந்தவர் - கூடியநாயகர். தணந்த - பிரிந்த. அரவிந்தமும் குவளையும் முறையே நாயகரைப்பிரிந்த மகளிர் முகத்தையும் கண்ணையும் ஒத்துத்தோன்றும் காட்சிவளமுடைய வைகுந்தநாடு என்க. கொண்டல்-மேகம். வைகுந்தவளநாடனான குறுங்காபுரி மழைக்கொண்டலை அல்லித்தாமரை தவிசாகவும் கோயிலாகவும்கொண்டு அரசிருப்பாளான திருமகள் காக்க என முடிவுகொள்க. (17)

பிரமன்

18 கோதண்ட மென்றொரு பொருப்பைக் குனித்துக்
குழைத்துத் தழைக்குமுளரிக்
கோதைசூழ் மெல்விரல் தொடுத்துக் கடுங்கணை
கொடுத்துநாண் இறுகவலபாற்
காதண்ட வாங்கிக் குறித்திலங் காபுரங்
காவலன் இலக்கிலெய்த
கைவலானைத்தென் குறுங்குடி நெடுந்தகைக்
கடவுளைக் காத்தளிப்பான்
மூதண்ட திசைகண்ட புவனங்க ளும்புவன
முறைநடாத் துந்தலைவரும்
முன்னின்ற பன்னிரு பெயர்த்தொகுதி யும்முக்கண்
மூர்த்திபதி னொருகோடியும்
வேதண்ட கோடியும் கனைகடல் வளாகமும்
விரிகின்ற பல்லுயிர்களும்
விளையாடு திறனைய் வகுத்தழிய மீளவும்
விதிக்குந் தொழிற்[1]பிரமனே. (கூ)

[1] பரமனே. [பி.-ம்.]

குறிப்புரை:—கோதண்டம் என்று ஒரு பொருப்பைக் குனித்து - வில் என்று ஒரு மலையை வளைத்து. குழைத்து - குழையையுடையதாகி. தழைக்கும் - வளர்ந்திருக்கிற. 'கோதண்டம் என்ற ஒரு பொருப்பைக் குழை(வி)த்துக் குனித்து' என வுரைக்கலும் ஆம். குழைத்து - குழையும்படிசெய்து. முளரி - தாமரை. இது தாமரைபோலும் கையையுணர்த்திநின்றது. முளரி (யின்கண் உள்ள) மெல்விரல், கோதைசூழ் மெல்விரல் என்க. கோதை - வீரர்கள் முன்கையிலணியும் தோலுறை. கோதைசூழ்மெல்விரலால் நாண் இறுகக்கொடுத்துக் கடுங்கணைதொடுத்து வலபாற்காதண்டவாங்கி, குறித்து, இலங்காபுரம் காவலனாகிய இலக்கில் எய்த கைவலான் என்க. காதண்ட - காதை நெருங்கும்படி. வாங்கி - இழுத்து. குறித்து - (தான்செய்யப்போகும் வீரச்செயலைச்) சுட்டி—முன்னறிவித்து. இலங்காபுரங்காவலன்-இராவணன். இலக்கு - குறி. கைவலான் - தோள்வலியுடைய இராமன். நெடுந்தகைக் கடவுள் - அளப்பருங்குணமுடையதெய்வமாகிய குறுங்குடிநம்பி. மூதண்ட திசைகண்ட புவனங்களும்-பழமையான உலககோளத்தில் திசைகள்தோறும் காணப்பட்ட உலகங்களையும். புவனம் முறைநடாத்துந் தலைவரும் - அவ்வுலகங்களிலிருந்து அரசியல்நடத்துந் தலைவர்களையும். பன்னிருபெயர்த்தொகுதி - துவாதசாதித்தியர். முக்கண்மூர்த்தி பதினொருகோடியும் - பதினொருகோடி உருத்திரரும். வேதண்டம் - மலை. கனை - ஒலிக்கின்ற. கடல்வளாகமும் - கடலாகியஇடமும். திறன் - வகை. வகுத்து - (பாகுபாட்டோடு) படைத்து. அழிய-அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட உலகமுதலியவை அழிந்துபட. மீளவும் விதிக்கும் தொழிற் பிரமன் - மறுபடிபடைக்கும் தொழிலையுடைய பிரமன். பிரமன், குறுங்குடி நெடுந்தகைக்கடவுளைக் காத்தளிப்பான் என முற்றுவிக்க. இது குறுங்குடியிறைவனைக் காத்தளிக்குமாறு ஆசிரியர் பிரமனைவேண்டியபடி கூறிற்று. (18)

சேனைமுதலியார்

19 அத்திரிப் பெயருடைத் தவமுனிக் கைம்புல
னடக்கிய பரத்துவாசற்
ககத்தியற் கரியசர பங்கற்கு முத்தியருள்
அகிலாண்ட முதல்வனைத்தாள்
பொத்திமுப் புவியுமீ ரடியளவை யுள்படப்
பூரணசொ ரூபநீண்ட
பொன்மேனி நம்பியைச் செம்பொற் குறுங்கா
புரேசனைக் காக்கனூற்றுப்

பத்தடுக் கியவிழிப் புத்தேளிர் தலைவனும்
பதுமபீ டப்பிரமனும்
பனிமதிக் கோடீர முனிவனுந் தொழுதிடப்
பார்த்துவை குண்டபதவிச்
சித்திரக் கனகக் கபாடவா யிலினின்று
சேவிப்ப வேத்திரத்தாற்
செய்தொழின் முயற்சியி னெருக்கற நிறுத்துமச்
சேனபதித் தலைவனே. (௮)

குறிப்புரை:— இச்செய்யுள், திருக்குறுங்குடிநம்பியைக் காக்குமாறு சேனைமுதலியாரை ஆசிரியர் பிரார்த்தித்தபடி கூறுகிறது. இதன் முன் பாதியுள் இராமாவதாரவைபவத்துள் ஒருபகுதியும் வாமனுவதாரமூர்த்தி உலகளந்தவைபவமும் கொண்டு குறுங்குடிநம்பிபெருமை பேசப்படுகிறது. ஐம்புலன் - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்பவை. அகிலாண்டமுதல்வன் - எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவன். தாள் - அடியால். பொத்தி - மறைத்து. முப்புவியும் - மூன்றுலோகங்களும். ஈரடியளவையுள்பட - இரண்டடியளவுள் அடங்கும்படி. பூரணசொரூபம்-முழுவடிவமாக. நீண்ட- வளர்ந்த. பொன்மேனிநம்பியை - அழகிய திருமேனியையுடைய நம்பியென்னும் திருநாமமுடைய இறைவனை. பொன் - அழகு. பொன்னை மேனியின்கட் கொண்ட நம்பி எனினும் ஆம். இங்கே பொன் - திருமகள். மேனியென்பது மார்பைக்குறிக்கும். அடுக்கிய நூற்றுப்பத்து விழிப் புத்தேளிர்தலைவன் - வரிசைப்பட்ட ஆயிரம் கண்களையுடைய தேவர்தலைவனுன இந்திரன். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். விழி - கண். புத்தேளிர் - தேவர். பதுமபீடப் பிரமனும்—தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனும். பதுமம் - தாமரை. பீடம் - ஆசனம். பனிமதிக் கோடீர முனிவனும் - குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையின்கட்சூடிய முனிவனுகிய சிவபெருமானும். பனி - குளிர்ச்சி. மதி-சந்திரன். கோடீரம்-சடை. தொழுதிட-தன்னை வணங்க. வைகுண்டபதவிச் சித்திரக்கனகக் கபாடவாயிலில் நின்று - வைகுண்டமாகிய முத்தித் தலத்துப் பலவண்ணங்கள் ஊட்டப்பட்ட பொற்கதவுகளையுடைய வாசலில் நின்று. சேவிப்ப - இந்திரன் முதலிய தேவர் திருமாலை வணங்கும்படி. வேத்திரத்தாற் செய்தொழின் முயற்சியின் - பிரம்பினுற் குறித்துக்காட்டிச் செய்யும் பணியாகிய முயற்சியினுல். நெருக்கு அற - கூட்டம் நீங்க. தலைவனும் பிரமனும் முனிவனும் தொழுதிடப்பார்த்து வாயிலில் நின்று வேத்திரத்தாற் செய் தொழின்முயற்சியினுல் நெருக்கற நிறுத்தும் சேனபதி என்க.

அ பண்டறிசுட்டு. சேனபதித்தலைவன் - சேனைமுதலியாகிய தலைவன். சேனபதித்தலைவன், முதல்வனை நம்பியை, குறுங்காபுரேசனைக் காக்க என முடிவுகொள்க. (19)

பெரியதிருவடி

20 வீசிய புகழ்க்குலக் கற்பினுக் கரசியார்
விநதையார் காதலிப்ப
வேதாந்த சிற்பர முகுந்தமூ லக்கடவுள்
வீற்றிருக் குந்தவிசுமாய்க்
காசிப முனித்தலைவர் செய்தவத் தாலமுத
கலசத்தி னுற்பவித்துக்
கடுவிடப் பாந்தட் பழம்பகை செகுத்துவரு
கருடேசன் நின்றுகாக்க
வாசமக ரந்தவரி வண்டுழுத தண்டுழாய்
மாலிகை வனைந்தமவுலி
மாகதக் குன்றையருள் கருணைப் பெருங்கடலை
வண்ணமழ கியநம்பியைக்
கோசிக விதானமணி மண்டபமு நெடுவரைக்
கோபுரப் புரிசையுஞ்சூழ்
கொண்டலைத் தைவருந் தண்டலைப் பழனக்
குறுங்கா புரிப்பொருளையே. (உ)

குறிப்புரை:—இதனால் கவி, திருக்குறுங்குடிநம்பியைக் காக்குமாறு பெரியதிருவடியாகிய கருடனை வேண்டுகிறார். வீசிய புகழ்க் குலக் கற்பினுக் கரசியார் விநதையார் காதலிப்ப - பரவிய புகழையுடைய சிறந்த கற்புக்கரசி யாகிய விநதை ஆசைப்பட. ஆர்விகுதி உயர்வுகுறித்தது. விநதை-கருடன் தாய். விநதை காதலிப்பப் பழம்பகை செகுத்துவரு கருடேசன் என இயைக்க. வேதாந்த சிற்பர முகுந்த மூலக் கடவுள்-வேதாந்தத்தாற் பேசப் படும் ஞானமயமான மேலான முகுந்தனென்னும் பெயருடைய உலககாரண னாகிய கடவுள். வீற்றிருக்கும் - சிறப்பொடு தங்குகின்ற. தவிசு - ஆதனம். உற்பவித்து - தோன்றி. கடுவிடப் பாந்தட் பழம் பகை - கொடிய நஞ்சுடைய பாம்பாகிய பழைய பகையை. பாந்தள் - பாம்பு. செகுத்து - அழித்து. வரிவண்டு உழுத வாச மகரந்தத் தண்டுழாய்

மாலிகை - இற்றுக்களையுடைய வண்டு கிண்டிய பரிமளத்தொடுகூடிய மகரந்தத்தையுடைய குளிர்ந்த துழாய்மாலையை. வனைந்த-சூடிக்கொண்ட, மவுலி-கிரீடத்தையுடைய. கோசிகம் - பட்டு. விதானம் - மேற்கட்டி. நெடுவரைக் கோபுரப்புரிசை - நீண்ட மலைபோலும் கோபுரங்களையுடைய கோட்டை மதில். கொண்டல் - மேகம். தைவரும் - தடவுகிற. தண்டலை - சோலை. பழனம் - மருதநிலம். குறுங்காபுரிப்பொருளைக் கருடேசன் காக்க என வினைமுடிவுகொள்க. (20)

சிறியதிருவடி

21 அருவரை மயேந்திரக் குடுமிநின் றெறிகடற்
கப்புறங் குப்புறச்சென்
றருந்ததிக் கற்புடை மகட்காழி நல்கிமீண்
டரசிளங் குமரனைத்தான்
பொருதெதிர்த் துப்பிடித் தவனியி லரைத்தரண்
பொன்னகர மெரிகொளுத்திப்
புயவலித் துணைபடப் பலதலைச் சிகரப்
பொருப்பிடி படப்புடைத்து
வரிசிலைக் குரிசில்சுக் கிரிவனங் கதன்முதல்
வானரத் தலைவருக்காய்
வடவரைக் கப்பால் மருத்துமலை கொடுவந்த
மாருதிக் கடவுள்காக்க
குருகுலத் தரசரைப் பரிபவப் படவுயிர்க்
கொலைபடச் செறுதடக்கைக்
கோமளச் சாமளத் திருநிறத் தவனைக்
குறுங்கா புரிப்புயலையே. (௨௧)

குறிப்புரை:—அருவரைமயேந்திரக்குடுமிநின்று - அடைதற்கரிய மகேந்திரமலையின் உச்சியில்நின்று. எறி - மோதுகின்ற. அருந்ததிக் கற்புடை மகள் - சீதாபிராட்டி. ஆழி - (இராமன்கை) முத்திரைமோதிரத்தை. நல்கி - கொடுத்து. மீண்டு - மேலும். அரசிளங்குமரனை - அரசனாகிய இராவணனுடைய குமாரருள் இளையவனாகிய தக்கனை. பொருது - போர் செய்து. எதிர்த்துப் பொருது என மாறுக. பிடித்து - (தக்கனைக்) கைப்பற்றி, அவனியில் அரைத்து-பூமியில் தேய்த்து. அரண் பொன் நகரம்-

அரண்களையுடைய அழகிய இலங்கையாகிய நகரத்தை. எரிகொளுத்தி - தீ மூட்டி. பலதலைச் சிகரப்பொருப்பு இடிபட வலி(ய) புயத்துணைபடப் புடைத்து-பலதலைகளாகிய சிகரங்களையுடைய இராவணனாகிய மலை இடிபடும் படி வலிய இரண்டுதோளும் அழுந்தத் தாக்கி. வரிசிலைக் குரிசில்-கட்டமைந்த வில்லையுடைய புருடசிரேட்டனாகிய இராமன். வடவரை-மகாமேரு. மருத்து மலை - மருந்துமலை=சஞ்சீவிமலை. கொடுவந்த - கொண்டுவந்த. மாருதிக் கடவுள்-அநுமனாகியதெய்வம். நின்று, சென்று, நல்கி, எதிர்த்து, பொருது, பிடித்து, அரைத்து, கொளுத்தி, புடைத்து, கொடுவந்த மாருதிக்கடவுள் என்க. குருகுலத்தரசரை, பரிபவப்பட உயிர்க்கொலைபடச் செறுதடக்கைக் கோமளச் சாமளத் திருநிறத்தவன்-குருகுல அரசர்களாகிய துரியோதனாதியரை அவமானமடையும்படியும் (தூதுசென்றகாலத்து நிலவறையுள் அவர்படைஞரை) உயிரழியும்படியும் செற்ற பெரிய கையினையும் அழகிய சியாமளநிறத்தினையும் உடைய கண்ணன். பரிபவம் - அவமானம். செறல் - அழித்தல். கோமளம் - அழகு. சாமளம் - பசுமை. புயல் - மேகம். குறுங்காபுரிப்புயலை மாருதிக் கடவுள் காக்க என முடிக்க. இப்பாட்டு பாண்டவர்தூதனாகிய நம்பியைக் காத்தருளும்வண்ணம் இராமதூதனைவேண்டியவாறு கூறுகிறது. இதனுள், முன்பாதியில் இராமதூதனாகிய அநுமன் வீரச்செயலும் பிற்பாதியில் பாண்டவர்தூதனாகிய கண்ணன் வீரச்செயலும் புலப்படவைத்த நயம் உற்றுநோக்கி யுவக்கத்தக்கது. (21)

ஆதிசேடன்

22 நறைபிலிற் றியபொகுட் டகவிதழ்ச் செங்கமல
நாண்மலர்க் கனிபவளவாய்
நயனமா னனமணிக் கழல்துணைக் கரமான
நம்பிநாத வினோதனைக்
குறியசிற் றுருவெடுத் துலகளந் தருளுங்
குறுங்கா புரிக்கடவுளைக்
கோயில்வா யிற்புறத் தகலாது நின்றுதன்
குற்றேவல் செய்துகாக்க
இறுவரைப் பிரமகற் பமுநொடிப் பொழுதையொத்
திணைவிழித் துயில்வளர்த்தற்
கெறிதிரைப் பரவையிற் சயனமிட் டுயர்திறத்
தொருகவுட் டிருநாவுடைக்

கறையணப் பிணருடற் கடுவிடக் கனல்விழிக்
கட்செவித் துளையெயிற்றுக்
கணபணப் பஃறலைச் சிறுவரிப் பொறியுடைக்
காகோத ரத்தலைவனே. (எ)

குறிப்புரை:—நறைபிலிற்றிய-தேனைச் சிந்துகின்ற. பொகுட்டு-தாமரைக் கொட்டை. கனி பவளம் - கனிந்த (முற்றிய) பவளம். செங்கமல நாண் மலர்போலும் வாயும் கண்ணும் முகமும் திருவடியும் இணைக்கைகளும் உடைய நம்பி என்க. நாண்மலர் - அப்பொழுதலர்ந்தபூ. வாய்க்குக் கமல நாண்மலர் முன்னே உவமைகூறப்பட்டமையின், பவளவாய் என்பது பவளம் போலும் வாய் என்று பொருள்படாது வாளா பெயராய்நின்றது. நாத விநோதன் - இசையால் மகிழ்ச்சியடைபவன். இறுவரைப் பிரமகற்பமும் - உலகம் அழியும் கால எல்லையாகிய பிரமன் வாழுநாளும். துயில் - யோகநித்திரை. எறி - மோதுகின்ற. திரை - அலைகளையுடைய. பரவையில் - திருப்பாற்கடலில். சயநம் - படுக்கை. கவுள் - கன்னம். இருநா - பிளவுபட்ட நா. கறை-விடம். அண்ணம்-மேல்வாய். பிணர் உடல்-சருச்சரையான வடிவு. எயிறு - பல். சிறு வரிப் பொறியுடை - சிறிய கோடுகளையும் புள்ளியையும் உடைய. கண பணப் பஃறலை - கூட்டமான படத்தொடு கூடிய பலவாகிய தலை. பொறி - புள்ளி. காகோதரம் - பாம்பு. கவுளையும் நாவினையும் அண்ணத்தினையும் உடலினையும் விழியினையும் செவியினையும் எயிற்றினையும் தலையினையும் உடைய காகோதரத்தலைவன் என்க. காகோதரத்தலைவன் குறுங்காபுரிக் கடவுளை அகலாது நின்று குற்றேவல்செய்து காக்க என முடிவுகொள்க. (22)

ஐம்படை

23 இறுகா வடிக்கொண் டெழும்பும் படாமுலை
யிடைப்பின்னை பாற்பின்னையே
யென்னாது முன்னுளி லிந்த்ரா புரித்தரு
வெடுத்துக் கொணர்ந்தமாயன்
அறுகால் புடைக்குஞ் சுரும்புசூழ் பாசடை
அலங்கற் றுழாய்மணக்கும்
அச்சுதப் பச்சைமா லைக்குறுங் காபுரி
அபங்கனைக் காத்தளிக்க

மறுவாய் துடைக்குஞ் சுடர்த்திகிரி யொன்றுபகை
மண்டமர் கடந்துழக்கும்
வலம்புரிக் குலமொன்று நாந்தகப் படையொன்று
வல்லசுரர் செவியடைப்பச்
சிறுநா ணொலிக்கொண்ட சிலையொன்று பிறிதொன்று
சிதையாத வயிரமூட்டுந்
திணிதலைப் பரியுடற் கோளரைத் திண்டிறற்
றெண்டா யுதக்கடவுளே. (௮)

குறிப்புரை:—இறுகா - நெருங்கி. அடிக்கொண்டு எழும்பும்-தோன்றிப் பூரிக்கின்ற. படாம் - ஆடை. இடைப் பின்னை பால் - இடையர்குடிப் பிறந்த நப்பின்னைப்பிராட்டிதிறத்து. பின்னையே என்னாது-பின்புதருவேன் என்று சொல்லாமல். அறுகால்புடைக்கும் துழாய், சுரும்புசூழ் பாசடைத் துழாய் என்க. அறுகால் - வண்டு. புடைத்தல் - ஒலித்தல். சுரும்பு-ஆண் வண்டு. பாசடை - பசிய இலையாகிய. துழாயலங்கல் - துழாய்மாலை. அச்சுதனாகிய பச்சைமாலென்க. அபங்கன் - அழிவற்றவன். மறுவாய் - பகைப் புலம். துடைத்தல் - எளிதே அழித்தல். சுடர் - ஒளி. திகிரி - சக்கரம். மண்டு அமர் - நெருங்கிய போரில். பகை - விரோதிகளை. கடந்து-வென்று. உழக்கும் - கலக்குகின்ற. குலம் வலம்புரி - சிறந்த பாஞ்சஜந்யம் என்னும் சங்கம். நாந்தகப்படை - நாந்தகமாகியபடை=திருமாலின் பஞ்சாயுதங்களுள் நாந்தகம் என்று வழங்கும் வாள். வல் அசுரர் செவியடைப்ப - வலிய அசுரர்களுடைய காது செவிடுபடும்படி. வல்லசுரர் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலுமாம். சிறுநாணொலிக்கொண்ட சிலை - சிறிய நாணொலியெழுவித்த சார்ங்கமென்னும் வில். பிறிதொன்று சிதையாத - வேறொன்றாலும் வலியழியாத. வயிரம்-வலிமையை. ஊட்டும் - தருகின்ற. திணிதலை - திண்ணிய தலையினையும் பரியுடல் - பெரிய உடலினையும். கோளரை - பெருமையுடைய இடைப்பாகத்தையும் (உடைய). திண்டிறற்றண்டு ஒன்றும் எனக் கூட்டுக. திகிரி ஒன்றும் வலம்புரி ஒன்றும் நாந்தகப்படைஒன்றும் சிலையொன்றும் தண்டு ஒன்றும் ஆகிய ஆயுதக்கடவுள் என்க. மாயனும் பச்சைமாலும் ஆன குறுங்காபுரி அபங்கனை ஆயுதக்கடவுள் காத்தளிக்க என முடிவு கொள்க. (23)

சிவபிரான்

24 அரவு பகிரதி நுண்டுளித் தூற்றுநீ
ரமுத கலைவளர் வெண்பிறைக் கீற்றுமேல்
அறுகு சொருகிய செஞ்சடைக் காட்டினர்
அரிய முதுபிர மன்சிரத் தோட்டினர்
ஒருகை தமருகத் துந்துமிக் கேற்கவே
உலைய முயலக னெஞ்சுறத் தாக்குதா
ளொருவ னிரணிய னம்பலக் கூத்தன்வேர்
... ...
மருத மொடிபட வஞ்சகப் பேய்ச்சியாம்
வலவை புணர்முலை செங்கையிற் சேர்த்திமேல்
வயிர முறுக வழுந்துபற் பூட்டிநா
வருட நெருடி நகங்குளிப் பாட்டிவீழ்
குருதி யருவி வழிந்தசிற் றூற்றுநீர்
குமிழி யெழவுயி ருண்டிலைப் பாற்றிவாய்க்
குதலை மதலை மொழிந்தசொற் சூட்சிமால்
குழக னழகிய நம்பியைக் காக்கவே. (௬)

குறிப்புரை:—அரவு - பாம்பு. பகிரதி - கங்கை. பாம்பும் நுண்ணிய திவலைகளைத் தூவும் கங்கையும் நீர்மையுடைய அமுதகலையொடு வளர்கின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனும் ஆகிய இவற்றின்மேல் அறுகம்புல் செருகிய சிவந்த சடைக்காட்டையுடையவர் என்க. அரவு முதலியன செவ்வெண். முதுபிரமன் சிரத்து ஓட்டினர் - முதியோனான பிரமனுடைய மண்டை யோட்டைக் கையின்கட்கொண்டவர். அத்து சாரியை. ஒருகை தமருகத்துந்துமிக்கு ஏற்ப முயலகன் உலைப (அவன்) நெஞ்சுறத்தாக்கு தாள் ஒருவன்- ஒற்றைக்கையிற்கொண்ட உடுக்கையொலிக்கிசைய முயலகன் என்னும் பூதம் வருந்தும்படி அதனுடைய நெஞ்சிலே பதியும்படி மிதித்த கால்களையுடைய ஒப்பற்றவன். தமருகம் - உடுக்கை. தமருகத்துந்துமி - உடுக்கையாகிய வாச்சியம். இரணியன் - பொன்னிறமுடையவன், அம்பலக்கூத்தன் - சிற்றம் பலத்து நடமாடுவோன். செஞ்சடைக்காட்டினர், பிரமன்சிரத்தோட்டினர், முயலகனெஞ்சுறத்தாக்குதாள் ஒருவன், இரணியன், அம்பலக்கூத்தன் என்றது சிவபெருமானுடைய சொரூபலக்ஷணங்கூறியது. வலவை-நாணிலி. புணர்முலை செங்கைசேர்த்தி - இணைந்த தனங்களில் செவ்விய கைத்தலங் களைவைத்து. வயிரம் முறுக-சினம் மூள. பூட்டி-பதியவைத்து. நா வருட-

காவானது தடவிச் சுவைக்க. நெருடி - விரலால் நிமிண்டி. குருதி - ரத்தம். குமிழி எழ - கொப்புளம் தோன்ற. குதலைமொழிந்த வாய் மதலை எனக் கூட்டுக. குதலை - பொருள்விளங்காதசொல். மதலை - சிறுபிள்ளை. சொற் சூட்சி மால் - புகழப்படுகிற பேரறிஞனாகிய திருமால். குதலை மொழிந்தவாய் மதலையும் மாலும் குழகனும் ஆகிய அழகியநம்பியை அம்பலக்கூத்தன் காக்க என முடிக்க. (24)

25 பாதர் பாற்றிரு மவுலிசூட்டிய கருணை பூட்டியகார்
பரவை தீப்பட வழுது கூப்பிடு பகழி பூட்டியமால்
அருகு காப்பது முரிமை யாட்படு பழைய கோத்திரமே
யரவின் மேற்றுயில் பொழுது காப்பது கருடன் மாத்திரமே
இரவி காப்பது பகல்ந டாத்திய பொழுது சேட்படுகா
ரிருள்க டாக்கிய பொழுது காப்பது சசிகு லோத்தமநீள்
புரிசை காப்பது நெடிய நாற்றிசை யவனி காப்பவரே
பொருளும் வாழ்க்கையு முழுது காப்பது குலிசபத்திரரே (கo)

குறிப்புரை:— இச்செய்யுளால் அழகியநம்பியைக்காத்தற்குரியராக ஆசிரியர் தேவர் பலரைக் குறித்திருக்கிறார். பாதர்பால்-பாதாழ்வானிடத்து. திருமவுலி - சிறந்த (பாதுகையாகிய) கிரீடத்தை. கார் - மேகம்போல்பவன். பரவை - கடல். கார் மால் என்றது அழகியநம்பியை. காரும் மாலுமானவ னருகு. அருகு - பக்கத்து. காப்பதும் - காவல்புரிவதும் உரிமைஆட்படு பழைய கோத்திரமே - தனக்கேயுரியதான அடிமைப்பணியிலேபுக்க பழைய குடியே. இங்கே கோத்திரம்-குடி. அது ஆகுபெயராய்க் குடிப்பிறந்தாரைச் சுட்டிநின்றது. அரவின்மேல் துயில்பொழுது-(அழகியநம்பி) சேஷசயனத்து யோகநித்திரைசெய்யும்பொழுது. இரவி காப்பது பகல்நடாத்தியபொழுது; சேட்படு - நெடுந்தூரத்தில்விலகிய. கார் - கரிய. இருள்கள்தாக்கியபொழுது காப்பது சசி - இருள்கள்மேல்வந்த இரவிற் காவல்புரிவது சந்திரன். சசி- சந்திரன். குல உத்தம நீள்புரிசைகாப்பது நெடியநாற்றிசை அவனிகாப்பவர்- சிறந்த மேலான நீண்டமதிலைக் காப்பது நீண்டநாற்றிசையுலகங்களையுங் காப்பவரே. பொருளும் வாழ்க்கையும் முழுதுகாப்பது குலிச பத்திரரே - செல்வத்தையும் அநுபவத்தையும் முற்றும் காவல்புரிவது இந்திரனும் வீர பத்திரனுமே. (25)

க. காப்புப்பருவம் முற்றும்

உ. செங்கீரைப்பருவம்

26 தாணி யிரண்டடி யளவை தரும்படி சிந்தாய் வந்தாய்முன்
சதுமறை கண்டனை சமய பரம்பர சந்தா பந்தீரத்
திருவடி தந்தனை யகலிகை யென்பவள் வன்சா பஞ்சாயத்
திகிரி புரந்தனை யிரவி கரந்திருள் மந்தா ரங்கூரக்
கருணை வெளங்கரை புரள வழங்கிய வன்பே முன்பேயின்
கனதன முண்டவ ளுயிரையு முண்டவ கண்சா யும்போதும்
அரிகரி யென்பவ ரிதய நிரந்தர செங்கோ செங்கீரை
யழகிய நம்பியெ னமுத வளம்புயல் செங்கோ செங்கீரை.(க)

குறிப்புரை:—கவி, இச்செய்யுளால் அழகியநம்பியின் பெருமைகளைப் பலபடியாகக் கூறி விளித்துச் செங்கீரையாடியருள் என்று வேண்டுகிறார். தாணி - உலகம். சிந்து - குறள். சதுமறை - நான்கு வேதங்களையும். கண்டனை - உண்டாக்கினாய். சமயபரம்பர - சமயவாதிகளாற் பேசப்படும் கடவுளே. சந்தாபம் தீர் அத்திருவடி(யை) அகலிகையென்பவள் வன்சாபம் சாயத் தந்தனை என இயைக்க. சந்தாபம் - மிக்கவெம்மை. தீர் - நீக்குகின்ற. அ பண்டறிசுட்டு. 'துயராறு சுடரடி' என்பது இங்கு நோக்கத்தகும். அகலிகையென்பவள் சந்தாபம் தீரவும் வன்சாபம் சாயவும் திருவடிதந்தனை யென வுரைக்கலுமாம். சாய - கெட. இரவிகரந்து இருள் மந்தாரம் கூரத் திகிரிபுரந்தனையென இயைக்க. இரவி - சூரியன் கரந்து - மறைந்து. இருள் மந்தாரம் - இருளொடுகூடிய மந்தாரம். மந்தாரம் - குளிர்ச்சி. கூர - மிக. திகிரிபுரந்தனை - சக்கரப்படையை ஏவினாய். ஏவியது பாரதயுத்தத்துப் பதினான்காநாட் போரில், கருணை வெள்ளம் கரைபுரள வழங்கிய அன்பே. பேய் - பூதனை. கண்சாயும் போதும் - உறங்கும்போதும். அரிகரியென்பவர் - ஹரி: ஹரி: என்று கூறுவோருடைய. இதயம் நிரந்தர - மனத்தில் எப்பொழுதும் உள்ளவனே. செங்கீரை என்பது சிறுவராடுங் கூத்தினுள் ஒன்று. இப்பருவப்பாடல்கள், செங்கோசெங்கீரை ஆடுகசெங்கீரை செங்கீரையாடியருளே என்பவற்றுள் ஒன்றுகொண்டு முற்றிநிற்கும். (26)

27 காதல முந்திரு முகமும் விளங்கிய கண்கா லுஞ்சாலக்
கமல மலர்ந்தெழு முவளக மென்றொரு சிங்கா ரங்கூர
வரிசை வலம்புரி சுதரி சனங்கிர ணங்கா லுந்தோறும்
மதியு மிருங்கதி ரவனு மொருங்கெழு குன்றாய் நின்றாய்மன்

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை

"எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௪௭.] விக்ருதி-ஹூ மாசி—பங்குனி-மீ [பகுதி. ௪-௫.

Vol. 47. February—April 1951 No. 4-5.

உள்ளுறை.

பத்திராசிரியர்—திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1952

Printed by Srimathi R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avl., and Published by T. K. Ramanuja Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, Tamil Sangam Road, Madura.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி—௪௭.] விக்ருதி-௵ மாசி—பங்குனி ௴ [பகுதி ௪-௫.

Vol. 47. February—April 1951 No. 4-5.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்

[உயர்திரு. T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A, B.L மதுரை.]

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தராவார் வேங்கடமும் குமரியும் ஆகிய இவற்றின் இடைப்பட்ட தமிழ்நிலத்து அரசுபுரிந்த சேர சோழ பாண்டிய மன்னராவர்.

இவரைப் 'படைப்புக்காலந்தொட்டு மேம்பட்டு வருங்குடிகள்' என்பர் பரிமேலழகர்.

'போந்தை வேம்பே ஆர்என வரூஉம் - மாபெருந்தானையர்' என்று தொல்காப்பியர் கூறுதலால் தொல்காப்பியர்காலத்துக்கு முன்பே இவ்வரசர்மூவரும் பிரசித்திபெற்றிருந்தனர் என்று தெரிகிறது.

வான்மீகத்தும் பாரதத்தும் சேர சோழ பாண்டியர்களைப் பற்றிய செய்திகளும் அவர்நாட்டு அணியியல்களும் பேசப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் முதலிய தமிழ்நூல்களிலும் இவர் பெருமையெல்லாம் காணத்தகும்.

எட்டுத்தொகைநூல்களுள், பதிற்றுப்பத்து, சேரவேந்தர் பதின்மர்பெருமையைமட்டும் விரிப்பது. பரிபாடல், மதுரை வையை திருமால் செவ்வேள் பரங்குன்று சோலைமலை என்பவற்றை விஷயமாகக்கொண்டு இடையிடையே பாண்டியர்செய்தியையும்

பரிய கழங்கொடு வரையர மங்கையர் பந்தா டுங்காலைப்
பருவ முதிர்ந்துடல் துவள நறுஞ்சுனை வந்தா டுஞ்சூழல்
அருவி மயேந்திர சயில பரம்பர செங்கோ செங்கீரை
அழகிய நம்பியெ னமுத வளம்புயல் செங்கோ செங்கீரை. ()

குறிப்புரை:—கரதலம் - கை. சால - மிகவும். கமலம் மலர்ந்தெழும் உவளகம்-தாமரை மலரப்பெற்றுத்தோன்றுகின்ற தடாகம். உவளகம்-தடாகம். சிங்காரம் கூர - அழகு மிக. வலம்புரி - சங்கம். சுதரிசநம் - சக்கரம். கிரணம் காலும் தோறும் - ஒளிவிடுந்தொறும். மதியும் - சந்திரனும். இரும் - பெரிய. கதிரவனும் - சூரியனும். திருமால்திருமேனிக்கு மலையும் சங்கத்துக்கு மதியும், சக்கரத்துக்கு இரவியும் உவமை. கழங்கு - அம்மனை. உடல் துவள - உடல் வருந்த. மயேந்திரசயில - மகேந்திரமலையையுடையவனே! (27)

28 குருகு சிலம்பிய கழனி வரம்பினில் வண்டா ழும்பூவிற்
குவளை பரும்பினில் முளரி விரிந்த தடஞ்சூ ழுந்தாவில்
இருகரை யும்பிறழ் திரைதவ ழும்புன லின்சாய் பஞ்சாயின்
இடிகரை யும்படர் கதலி கரும்பு வனஞ்சா லுஞ்சார்பிற்
சுரிமணல் வண்டலில் அலவனை யஞ்சிய மண்டூ கந்தாவும்
துறையில் மதங்கயம் ஒழுகு கயம்படு குண்டா ழுங்காலில்
தெருவில் வலம்புரி மருவு குறுங்குடி நின்றாய் செங்கீரை
திகிரி தொடுங்கர அசுர பயங்கர செங்கோ செங்கீரை. (உ அ)

குறிப்புரை:—குருகு - அன்னப்பறவை. சிலம்புதல் - ஒலித்தல். கழனி - வயல். முளரி - தாமரை. தடம் - தடாகம். தாவு - இடம். திரை - அலை. புனலின் சாய் பஞ்சாயின் இடிகரையும் - நீரின்கட் சாய்ந்துள்ள கோரையை யுடைய இடிந்த கரையிலும். சாலும்-மிக்க. சுரி - வரிவரியாகப்படிந்துள்ள. அலவன் - நண்டு. மண்டூகம் - தவளை. மதங்கயம் - மதயானை. ஒழுகு - (நீந்திச்) செல்லுகின்ற. கயம்படு - பெருமைபொருந்திய. குண்டு ஆழங்காலில் - குளத்தின் ஆழமான இடத்தில். திகிரி - சக்கரம். தொடும் - பிரயோகிக்கின்ற. கர - கையையுடையவனே. வரம்பினில், தாவில், சார்பில், வண்டலில், துறையில், குண்டாழங்காலில், தெருவில் வலம்புரி மருவு குறுங்குடியென இயைக்க. (28)

29 திருமுக முங்குறு நகையும் விரும்பினர்
கண்டார் கொண்டாடச்
செவிலி யணிந்தகை வளைகள் கலின்கலி
னென்றே நின்றோதப்
பெருகு குதம்பையு மிருகுழை யும்புய
பண்டா ரஞ்சூழப்
பிணையல் சரிந்தணி தரள வடம்புனை
தண்டா மந்தாழப்
புருவ முறிந்திட வமுத நிறைந்திதழ்
செந்தேன் வந்தூரப்
புழுதி யுடன்புழு கொழுகு கருங்குழல்
இங்கே பின்சோர
அரைவட முந்திரள் மணியு மசைந்தவ
செங்கோ செங்கீரை
அழகிய நம்பியெ னமுத வளம்புயல்
செங்கோ செங்கீரை. (௪)

குறிப்புரை:—குதம்பை - ஒருவகைக் காதணி. குழை - காது. புயபுண்டாரம் - தோள்களாகிய நிதியறை. பிணையல், தாமம் என்பன மாலை வகைகள். தரளவடம் - முத்துமாலை. புழுகு - புனுகு. சோர - அவிழ்ந்து தொங்க. அசைத்தவ என்பது சந்தம் நோக்கி அசைந்தவ என்றானது மெலித்தல்விகாரம். அசைத்தல் - அணிதல். அழகியநம்பி! புயல்! அரைவடமும் திரள்மணியும் அசைந்தவ! (நீ) கொண்டாட, ஓத, சூழ, தாழ, ஊர, சோர செங்கீரையாடியருள் என முற்றுவிக்க. (29)

30 காலனை யஞ்சாது காலினு தைந்தால
கால விருந்தான போசன முண்டேறு
காளி மருங்கேக ரோடிகை யுஞ்சூடி
யாடிய கங்காள வேட மணிந்தோனும்
நாலுக முங்கூடி யூழி கடந்தாலு
நாழிகை யொன்றாத நான்முக வெங்கோவும்
ஞான வரம்பான வானவர் தம்பூமி
நாயக பண்டார வாசவ னென்போனும்

நீல படங்கிறு மாயிர செஞ்சோதி
நேமி நெடுந்தேரி லாதவ னென்போனும்
நீல விசும்பூர்கு பேர னும் வந்தார்கள்
வால வளம்பாடல் காண மகிழ்ந்தார்கள்
ஆலிலை யின்பாய லாதி முகுந்தேசன்!
ஆடுக செங்கீரை யாடுக செங்கீரை
யாட னுடன்பாடல் நீடு குறுங்கேச
னாடுக செங்கீரை யாடுக செங்கீரை. (ரு)

குறிப்புரை:—காலன் - யமன். காலில் - காலால். விருந்தான ஆல கால போசனம் உண்டோன் - சிவபெருமான். ஏறு - (தன்னோடு நடனஞ் செய்தற்குப்) புகுந்த. காளி - துர்க்கை. மருங்கு - பக்கத்து. கரோடிகை - முடிமாலை. கங்காள வேடம் - முழு வென்பு பூண்ட கோலம். உதைந்து, உண்டு, சூடி ஆடிய கங்காளவேடமணிந்தோன் (சிவபெருமான்) என்க. நாலுகமுங்கூடி யூழிகடந்தாலும் நாழிகை யொன்றாத நான்முக வெங்கோவும் - மக்களுக்கும் தேவர்க்கும் விதித்த கால அளவையால் பல யுகங்கள்கூடி ஊழிகடந்தாலும் ஒருநாழிகையளவுமாகாத காலஎல்லையை யுடைய பிரமனாகிய விரும்பத்தக்க தலைவனும், ஞானவரம்பான......னென்போனும் - அறிவினால் அடையும் எல்லைநிலமான தேவருலகுக்கும் நிதிகளுக்கும் தலைவனான இந்திரனென்று சொல்லப்படுபவனும். நீலபடம் - நீலத்திரை=இருள். நேமி - ஒற்றைச்சக்கரம். ஆதவன் - சூரியன். வால வளம் - பாலலீலைகளின் பெருமை. முகுந்தேச! குறுங்கேச! சிவன், பிரமன், இந்திரன், சூரியன், குபேரன் என்போர் வந்து நின் பாலலீலைகளையும் அவை சம்பந்தமான பாடல்களையும் காணவிரும்பினார்கள். ஆதலால் நீ செங்கீரையாடியருள் செங்கீரையாடியருள் என முடிவுகொள்க. (30)

31 வாரண முங்காம தேனுவு மைந்தாரு
நீழலும் வெண்சோம ரேகையும் வந்தேற
வாரிக டைந்தூறு மாரமு தின்சோனை
வானவி ருந்தீயு ஞானமு குந்தேச
நாரண கெம்பீர பூரண சங்காழி
நாயக சங்கீத வேத பரந்தாம
நானில மண்காவல் யாதவர் தம்பாவை
தேவகி யன்பான கோசலை தன்பால

மேருவெ னும்பார வாகும லைந்தாடு
காதும ருந்தோடும் வீதிபு குந்தாட
மேனிகு ழைந்தாட வால்வளை நின்றாட
மேவலர் திண்டாட நாவலர் கொண்டாட
ஆரம சைந்தாட மாலைச ரிந்தாட
ஆடுக செங்கீரை யாடுக செங்கீரை
ஆடலு டன்பாடல் நீடுகு றுங்கேசன்
ஆடுக செங்கீரை யாடுக செங்கீரை. (௯)

குறிப்புரை:—வாரணம் - ஐராவதம். தேனு - காமதேனு. ஐந்தாரு-பஞ்சதருக்கள். சோமரேகை - கீற்றுவடிவான பிறைச்சந்திரன். வந்து ஏற — மீளத் தோன்றிச் சிறக்க. வாரி - (இங்கே) திருப்பாற்கடல். அமுதின் சோனை - அமுதப் பெருக்கு. வானவிருந்து - வானுலகிலுள்ளார்க்குச் செய்யும் விருந்து. பார வாகு - பெரிய தோள். மலைந்து ஆடு காது - பொருது அசைகின்ற காது. காதும் தோடும் நேராக அசைய. வால்வளை - வெள்ளிய வளை. மேவலர் - பகைவர். முகுந்தேச! நாரண! கெம்பீர! பூரண! நாயக! பரந்தாம! தேவகியன்பான பால! கோசலையன்பான பால! குறுங்கேச! காதும் தோடும் ஆட, மேனி ஆட, வளை ஆட, ஆரம் ஆட, மாலை ஆட, மேவலர் திண்டாட, நாவலர்கொண்டாட செங்கீரையாடுக செங்கீரை யாடுக என முடிவுகொள்க. (31)

32 வந்துவி சும்புது றந்துல கிம்பர்
மணந்த செழுங்காரின்
வண்டுமு ரன்றெழு கஞ்சமி ரண்டு
மலர்ந்த பெரும்பான்மைச்
சந்திர மண்டல மொன்றுகி டந்து
தயங்கு கவின்போலத்
தங்கு முகம்புரு வங்கள்ப சுங்குமிழ்
தண்டுளி வந்தூர
இந்திர.ரிம்பரி றங்கும யேந்திர
மென்ற சிலம்பாளன்
எங்கள்மு குந்தன பங்கன சஞ்சலன்
இந்திரை தன்கேள்வன்

இந்துத ரங்கநெ டுந்துறை வன்றிகழ்
செங்கோ செங்கீரை
செண்பக நம்பி குறுங்கைவ ரும்புயல்
செங்கோ செங்கீரை. (எ)

குறிப்புரை:—விசும்பு துறந்து வந்து இம்பருலகு மணந்த செழுங்காரின் என மாறிக்கூட்டுக. இம்பருலகு - இவ்வுலகு. விசும்புதுறந்து இம்பருலகு மணந்த கார் நித்யவிபூதியைவிட்டு லீலாவிபூதியை அடைந்த அழகியநம்பிக்குவமம். முரன்று - ஒலித்து. கஞ்சம் இரண்டு மலர்ந்த சந்திரமண்டலமென்றது அலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய அழகியநம்பி திருமுகமண்டலத்தை. பசுங்குமிழ் என்றது நம்பி திருமூக்கினை. அபங்கன் — பங்கமற்றவன். அசஞ்சலன் - சஞ்சலமில்லாதவன். இந்திரை கேள்வன் - இலக்குமிநாயகன். தன் அசை. சிலம்பாளன், முகுந்தன், அபங்கன், அசஞ்சலன், இந்திரைகேள்வன், துறைவன், செண்பகநம்பி, புயல் என்பவை விளி. (32)

33 அந்தர துந்துமி நின்று முழங்க
அநங்கர தம்பாலித்
தன்பு தழைந்த கொழுந்து விடுஞ்சிறு
தென்றல சைந்தூரச்
சந்தன குங்கும வம்பர் கதம்ப
நெகிழ்ந்து குழம்பாடச்
சண்பக முந்த மலர்ந்த செவந்தி
முகந்துல கந்தூவ
மந்திர வந்தனை கொண்டுயர் கிம்புரு
[1] கின்னரர் பண்பாட
வந்தர விந்தையும் அம்புவி மங்கையும்
நின்று மருங்காரச்
சிந்து தரும்புனன் மஞ்சன நம்பி
சிறந்தருள் செங்கீரை
செண்பக நம்பி குறுங்கை வரும்புயல்
செங்கோ செங்கீரை. (அ)

---

[1] விஞ்சையர் [பி-ம்.]

குறிப்புரை:—அகக்காதம் - கர்மச்சுவை. அம்பர் - நறுமணக்கமழும் பொருளில் ஒன்று. கதம்பம் - வாசனைப்பொடி. அரவிந்தை - இலக்குமி. துந்துமி முழங்க, தென்றல் ஊர, வாசனைப்பொடிகள் குழம்பாட, உலகம் தூவ, கிம்புருடரும் கின்னரரும் பண்பாட அரவிந்தையும் புவிமங்கையும் மருங்கு ஆர சிந்துதரும்புனல் திருமஞ்சன (ங்கண்டருள்) நம்பி! செண்பக நம்பி! குறுங்கைவரும் புயல்! செங்கீரையாடியருள் செங்கீரையாடியருள் என முடிக்க. (33)

34 மங்குல் மலைந்தெழு திங்கள் நெடுங்குடை
வன்கன கன்கூற
வண்கழ கம்புகு மைந்த னவன்பெயர்
முந்தவி ளம்பாமற்
றங்கள் முகுந்த னரும்பெயர் விண்டது
கண்டவ னுஞ்சீறிச்
சங்கரன் வெண்பணி லங்கரன் அஞ்சி
ஒதுங்கிய கண்டாயே
எங்குள னெங்குள னென்றுரை தந்திட
வெங்குமு ளன்காணென்
றெந்தை விளம்பிட விங்குள னோவென்
றெற்றிய கற்றூணிற்
சிங்க மெனும்படி வங்கொடு வந்தவ
செங்கோ செங்கீரை
செண்பக நம்பி குறுங்கை வரும்புயல்
செங்கோ செங்கீரை. (௩௪)

குறிப்புரை:—மங்குல் மலைந்து - இருளைப்பொருது. கனகன் - இரணியன். கழகம் - பள்ளிக்கூடம். மைந்தன் - பிரகலாதன். அவன் பெயரென்றது 'இரணியாயநம' என்பதனை. வெண்பணிலம் கரன் - வெள்ளிய சங்கத்தைக் கையின்கட்கொண்ட திருமால். எங்குளன்? எங்குளன்? என்பது இரணியன் வினு; அடுக்கு. எங்குமுளான் என்றது பிரகலாதன்கூற்று. எந்தையென்றது பிரகலாதனை. படிவம் - உருவம். (34)

35 அகழிப் படுகிடங்கு பிறவிக் கடலைநெஞ்ச
மஞ்சார் தஞ்சார்வே
யசுரர்க் கிடர்புரிந்து முனிவர்க் கருள்சுரந்து
தென்பால் வந்தோனே
நிகளத் தறிபிடுங்கு மதமத் தகபிறங்கல்
முன்போ துந்தேவே
நிபுணப் புலமையின்சொல் வரிசைத் தமிழறிந்து
பின்போ மெங்கோவே
புகழத் தகுமநந்த முளரிப் பிரமர்தங்கள்
கும்பீ டன்போனே
புரிசைக் குடுமிகண்டு குழவிப் பிறைதவழ்ந்து
மஞ்சா டுங்கால்சூழ்
சிகரத் தமர்குறுங்கை நகருத் தமமுகுந்த
செங்கோ செங்கீரை
திருவைப் புணர்முகுந்த திருவிக் கிரமநம்பி
செங்கோ செங்கீரை. (௧௦)

குறிப்புரை:—அகழிப் படுகிடங்கு பிறவிக்கடலை நெஞ்சமஞ்சார்தம் சார்வே - தோண்டப்பட்ட கிடங்காகிய பிறவிக்கடலையஞ்சாதவர்களுக்குப் பற்றுக்கோடானவனே. இடர் - துன்பம். தென்பால் வந்தோன் - இராமன். நிகளம் - விலங்கு. மத்தகபிறங்கல் என்றது இங்கே கஜேந்திரனை. தமிழறிந்து பின்போனது - கணிகண்ணன்பொருட்டுத் திருமழிசையாழ்வார் பின்சென்றது. அநந்த முளரிப்பிரமர் - தாமரைப்பூவில் வசிக்கின்ற எண்ணற்ற பிரமர். கும்பீடு - வணக்கம். புரிசைக்குடுமி - மதிலின் உச்சி. பிறைக்குழவி புரிசைக்குடுமிகண்டு தவழ்ந்து மஞ்சாடும் கால்சூழ் சிகரத்து அமர் குறுங்கை என இயைக்க. மஞ்சு - மேகம். கால் - காற்று. சிகரம்- உச்சி. அஞ்சார்தம் சார்வே! தென்பால்வந்தோனே!, தேவே!, கோவே! அன்போனே! உத்தம!, முகுந்த!, திருவிக்கிரமநம்பி! செங்கீரையாடியருள் செங்கீரையாடியருள் என முடிக்க. (35)

உ. செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி-௩௫.

அழகியநம்பி துணை.

ங. தாலப்பருவம்.

36 மீளி நிரும்பலே யாளி கரந்தினி யாகா போகாதே
மேக மறைந்தது மாண்மையி லன்றுயிர் மாதா வேதாவால்
நீளு மிரும்படை கோளர வின்படை யேவாய் [1]போவாய்போர்
நீயென வெம்பியி ராவணி தன்றலை கீழாய் வீழாநேர்
யாளி துரங்கமி யானை பரிந்தெழு சீரார் தேர்மீதே
ராவண னும்பல சேனையு மைந்தரும் வேறாய் நீறாயே
தூளி படும்படி வாளி தொடும்புயல் தாலோ தாலேலோ
தூய குறுங்குடி மேய [2]நெடுந்தகை தாலோ தாலேலோ. (க)

குறிப்புரை:—மீளி - வலியான். நிகும்பலையாளி - நிகும்பலையை ஆள்பவன்—இந்திரஜித்து. மீளி!, நிகும்பலையாளி! விளி. இனி நீ கரந்து ஆகா - இனி நீ ஒளித்திருத்தலால் போர்ச்செயல்கள் ஆவனவல்ல. போகாது மேகம் மறைந்ததும் ஆண்மையன்று - நீ போர்க்களத்திற்புகாது மேகமண்டலத்து மறைந்ததும் ஆண்மையன்று. இல் அல்வழிச்சாரியை. உயிர் மாதா வேதாவால் நீளும் இரும்படை கோள் அரவின்படை ஏவாய் - உயிர்களைப் பெற்ற தாயான பிரமன் பெயரால் பெருமைமிக்க அத்திரத்தையும் வலிய நாகாத்திரத்தையும் செலுத்துவாயாக. போர் போவாய் என - போர்க்குச் செல்வாயாக என்று (இராவணன்) சொல்ல. மீளி என்பது தொடங்கி, போர் போவாய் நீ என்பதுவரை இலக்குமணனம்புகளால் தாக்குண்டு எய்த்து மேகத்தின் மறைந்து இலங்கைபுக்க இந்திரசித்தைநோக்கி இராவணன்கூற்று. இராவணி - இந்திரசித்து. வீழா என்பதனை வீழ எனச் செயவெனெச்சமாக்குக. துரங்கம் - குதிரை. பரிந்து—விரைந்து. நீறு - சாம்பல். வாளி - அம்பு. (36)

37 அரவத் துவசத் தவசத் தனிரா சாவாய் நாடாள
அவசக் களரிச் சமயத் தறநிலை நேரா யாராயா
தரல்நெட் டரையிற் றுகில்தொட் டுரிவன போலே மாலேதேர்
ஒருபத் தினியுத் தமியைத் துகில்தொட வோகோ வாகாதா
இருமைப் பிறவிக் குமருத் துவனன தேவா காவாநீ
எனுமற் புதசொற் செவியிற் புகவவள் வீணாய் நாணாதே
சரியச் சரியத் துகிலைத் தருபவ தாலோ தாலேலோ
தருணக் கிரணத் தழகுக் கதிபதி தாலோ தாலேலோ (உ)

---

[1] ஏவாய் [2] பெருந்தகை [பி-ம்.]

குறிப்புரை:—அரவத் துவசத்து அவ சத்தன் - பாம்புக்கொடியுடைய பிழைமொழியினனான துரியோதனன்! களரி அவசச்சமயத்து - சூதாடு மிடத்துத் தன்வசமற்றபொழுதில். நெட்டுரலரையில் என மாற்றிக் கூட்டுக. தொட்டு உரிவன நெட்டுரலரையில் துகில் போலே - பற்றிக்களையப் படுவனவாகிய நீண்ட உரலின் இடைப்பாகத்தே கட்டப்பட்ட உடையைப் போலே. மாலே தேர் ஒரு பத்தினியை - கண்ணனைப் பரம்பொருளாகவே தெளிந்த ஒப்பற்ற கற்புடையாளான துரோபதையை. துகில்தொட - உடைபற்ற. 'ஓகோ' என்பதுமுதல் 'காவாநீ' என்பது வரை துரோபதை கூற்று. ஓ, கோ என்பவை இரக்கப்பொருள்பற்றி வரும் இடைச் சொற்கள்; புலம்பலில்வரும் விளிப்பொருள எனினும் அமையும். இருமைப் பிறவிக்கும் மருத்துவன் அ(ன்)ன தேவா! நீ வாவா காகா தா, என மாற்றிக் கூட்டிக்கொள்க. இருமை - இம்மை, மறுமை. மருத்துவன்-வயித்தியன். மருத்துவன் அன்ன தேவன் என்றது கண்ணனை. தா என்பதனை மீண்டும் கூட்டித் தாதா என ஆக்கிக்கொள்க. வாவா காகா தாதா என்பன விரைவுபற்றிவந்த அடுக்கு. அவள் - துரோபதை. (37)

38 மரபுக் கொருபெற் றதகப் பனையுயிர் மாயா வாய்காவா
மழவர்க் குரிமைப் புவனக் குடைநிழல் சூழ்வார் தாழ்வாரா
இருபத் தொருவர்க் கமுமற் றரசற வேரோ டேகீளா
வெறிபச் சுதிரப் புனல்தற் பணமிட வாள்வேல் கூடாதே
பரசிற் பரசிச் சமரிற் பொருதுயிர் சாவா மூவாவோர்
பரசிற் பரசித் திதனைக் கருதிய கோவே தேவேசா
தருவைப் பாவைப் புவியிற் றருபவ தாலோ தாலேலோ
தருணக் கிரணத் தழகுக் கதிபதி தாலோ தாலேலோ. (௩௮)

குறிப்புரை:—மரபுக்கு ஒரு பெற்ற தகப்பனை - வம்மிசத்தினருள் ஒப்பற்றவனாகிய பெற்ற தந்தையை. இங்கே தந்தையென்றது ஜமதக்கினி முனிவரை. உயிர்மாயா - இறக்கும்படிசெய்து. வாய் காவா மழவர் - உண்மையைக் காவாத இளையர்; என்றது கார்த்தவீரியன்மக்களை. மழவர்க்கு அவர்க்குரியதான பூமியொடு குடைநிழலும் நிலைக்கும்படி சூழ்வோராகிய அமைச்சர்முதலியோர் தாழ்வாராக, அரசர் இருபத்தொரு தலைமுறையற்று நிர்மூலமாய் அழியப் பிளந்து என்க. எறி- அலைமோதுகின்ற. உதிரம்-ரத்தம் பரசின் - மழுவென்னும் ஆயுதத்தால். பாசி - எளிதாக வாரி. சமர் - போர். உயிர் சாவா மூவா ஓர் பர சிற்பர சித்திதனைக் கருதிய கோவே - உயிர் இறந்துபடாமையும் கிழத்தன்மையடையாமையுமான ஒப்பற்றமேலான

இறைநிலையெய்து தலைக் கருதிய தலைவனே! என்றது பரசிராமனை. தருவை-பாரிஜாதத்தை. பரவைப்புவியில் - கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகில். தருபவன் என்றது கண்ணனை. இங்கே நப்பின்னைக்காகத் தேவதருவான பாரிஜாதத்தைக் கண்ணன் நிலவுலகிற் கொணர்ந்த வரலாறு சுட்டப்பட்டது. (38)

39 கலகக் கடினகஞ்சன் மறலிப் படிவமென்று
கடுவிற் கொடியதென்று தாவா வேவாநீள்
கருடக் கடவுள்பம்பு சரவப் பறவைகங்கம்
வெருவிப் படர்விசும்பி னூடே போகாதே
புலவிற் குருதிமொண்டு வழியத் துளிகவிழ்ந்து
பொழியக் கவர்திறந்த பேழ்வாய் வாழ்வாயே
புருவப் புடைமுறிந்து நயனக் கடைசிவந்து
சமரத் தினவெழுந்து வேறே போர்காணு
துலவைத் துழனிபொங்க வுதறிச் சிறைகுடைந்து
நகசிற் றுளியழுந்து காலா லேகீறு
உலகிற் செவிபுழுங்க வலரிக் குழல்முழங்க
வருபுட் சினமடங்க நாவாய் தீவாய்கூ
ரலகைப் பிளவுகண்டும் உயிரைக் களவுகண்டும்
அலகைக் கிளவிகொண்ட காரே தாலேலோ
அழகுக் கொருவர்கண்டு மெழுதற் கரியநம்பி
யமுதக் குழகநம்பி தாலோ தாலேலோ. (௪)

குறிப்புரை:—கஞ்சன் - கம்ஸன். மறலி - எமன். படிவம் - வடிவம். கடு - விடம். கம்ஸன், கடுவிற் கொடியதென்று மறலிப் படிவமென்று புள்ளை தாவு(க) ஏவ, பொங்க, புழுங்க, முழங்க விசும்பினூடு போகாது உலகில் வரு புள் என்க. பம்பு - நெருங்கிய. சரவப்பறவை - சரபப்புள். கங்கம் - கழுகு. புலவிற் குருதி - புலால்நாற்றத்தோடுகூடிய இரத்தம். கவர் திறந்த - பிளவுபட்ட. பேழ்வாய் வாழ்வாய் - பெரியவாயின்கண் தங்கு தலைப் பொருந்தி. புருவப்புடை - புருவத்தின்பக்கம். நயனக்கடை - கடைக்கண். சமரத்தினவு - போர்த்தினவு—போர்விருப்பு. உலவைத் துழனி பொங்க - ஊழிக்காற்றொலி எழும்படி. சிறை உதறி சிறை குடைந்து என்க. நகமாகிய சிறிய உளி. அலரிக் குழல் முழங்க - பூப் போன்ற வாயையுடைய குழல் ஒலிக்க. குழல் - மரக்கொம்பு. அலகு - மூக்கு. அலகைக்கிளவி - புகழ்ச்சொல். (39)

40 சூழிமு காசலங்க டாசல மாரிபொங்க வாரா நீரூடே
சூழியின் வாயிடங்கர் கால்கவ ராமுனிந்த போதே மீதேகூ
ராழிமு ராரியெங்கள் மூலமெ னுமொழிந்த வாசா வேகேளா
வாடக மேருவென்ற சீகரு டேசதுங்க தோண்மே லேயேறு
வாழிய மாலைகுஞ்சி பீதக வாடைபின்பு தாழா வீழாநேர்
வான்வழி யேவிரைந்து நாழிகை போமுன்வந்த சூரா வீராநீள்
தாழைப லாவரம்பை வாழைகள் சூழ்குறுங்கை நாடா தாலேலோ
தாமரை மாதுநம்பு நாதவி நோதநம்பி தாலோ தாலேலோ. (ரு)

குறிப்புரை:— சூழிமுகாசலம் - நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய யானை—கஜேந்திரன். கடா சல மாரி - மதநீராகிய மழை. வாரா - வந்து. சூழியின்வாய் - தடாகத்தில். இடங்கர் - முதலை கால் கவரா - காலைப்பற்றி. கூராழி முராரி - கூரிய சக்கரப்படையையுடையமுராரி. வாசா - வார்த்தை-சொல். ஆடக மேரு - பொன்மலையான மேரு. சீ கருடேசதுங்க தோள் மேலே - ஸ்ரீகருடபகவானுடைய உயர்ந்த தோள்மேலே. ஏறு - ஏறி. குஞ்சி - குழல். பீதக வாடை - பொன்னுடை. தாழா வீழா - தாழ்ந்து விழ. தாழை - தெங்கு. வரம்பை - எல்லையை. நம்பு - விரும்புகின்ற. (40)

41 மறுகித் துயருழந்த அரவுக் கரசனஞ்சி
வானோ ரானோர்சூழ்
வனசக் கழல்புனைந்து விரலொற் றியதழும்பு
போலே மேலேசூழ்
கறைபற் றியசிரங்கள் மகுடத் தலைகுலுங்க
வீழ்கான் யாறூயே
கடுகக் கடுவுடைந்து துளைநெட் டெயிறுதிர்ந்து
வால்கீழ் மேலாயே
இறுகக் காதலங்கள் பிடிபட் டுடல்நடுங்க
வாயூ டேதீகால்
இருகட் கடைபிதுங்க வொருகட் படமொதுங்க
மீதாய் வாதாடா
முறுகிப் பவுரிகொண்டு திருகித் திருநடஞ்செய்
தாளாய் தாலேலோ
முழுகிப் பரிமளஞ்செய் புழுகிற் கமழுநம்பி
தாலோ தாலேலோ. (சு)

குறிப்புரை:—மறுகி - கலங்கி, துயர் உழந்த - துன்புற்ற. அரவுக்கு அரசன் - காளிங்கன். வானோரானோர் சூழ் வனசக்கழல் - தேவர்கள் வணங்கும் தாமரைமலர்போன்ற (கண்ணபிரான்) அடி. புனைந்து - சூடி. கறை - இரத்தம். கான்யாறு - காட்டாறு. கடுக - விரைவாக. கடு - விடம். துளை கெட்டெயிறு - துளையையுடைய நீண்ட பல். தீகால் - நெருப்பைச் சிந்துகின்ற. முறுகி - மிக்கு. பவுரி கொண்டு - கூத்துவிகற்பங்களைச்செய்து.

42 பாதா ளம்படர் பூலோ கந்தொடர்
ஆகா சங்கடல் நீர்தீகால்
பாழா குங்கடை யூழாய் வந்தய
ஞர்கா லந்தொகு நாளானல்
ஆதா ரந்தரு பாதா பங்கய
பாதா பஞ்சணை யேறாதே
ஆலே யுந்தழை மேலே கண்டுயில்
மாலே செஞ்சுடர் போகாமா
சூதா னம்படு மூதூர் சந்திபி
சாசா டுஞ்சுடு காடாயே
தோணு லைந்துட னேயி ரைந்தலை
தூளா குஞ்சிலை வீராவாழ்
பூதூ ரெம்பெரு மானு ரன்புறு
மாதா என்பவ தாலேலோ
பூமா னம்பிய கோமா னம்பிபி
ரானே புங்கவ தாலேலோ. (எ)

குறிப்புரை:—அயனுர்காலம் - பிரமன்வாழ்நாள். தொகும்நாள் - குறையுங்காலம். ஆல் ஏயும் தழை - ஆலிலை. சுடர் - சூரியன். போகா - மேற்செல்லாத. மா சூதானம் - மிக்க பாதுகாப்பு. மூதூர் - பழமையான ஊர்—இலங்கை. பூதூர் எம்பெருமானுரால் அன்பு செய்யப்பட்ட தாய் என்று சொல்லப்பட்டவனே என்க. பூமான் - பூமிதேவி. நம்பிய - விரும்பிய. புங்கவ - உயர்ந்தோனே! (42)

43 கரும்பு சாலி முறிந்து சாய
நடந்த மேதிகள் கால்பாய் மேயாதே
கயந்து ழாவியி லஞ்சி மேய
மலர்ந்த தாமரை பூணு வாளுள்வாய்

சாந்த வார்முலை கன்று வாய்பட
நின்று பால்சொரி மாறுவா றூலே
துளும்பு சேறுசெ ழும்பு நாற
முயங்கு மாரல்பு காரு டேறுதே
திரும்பி மீள மலங்கு தாவ
வரம்பில் வால்வளை சூலாய் மேலாயேர்
திரண்ட வாளைவெ குண்டு பாய
இரண்டு பாலும்வ ரால்பாய் சேல்பாய்நீர்
தரங்கம் வீசு கரண்ட மாடு
தடங்கொள் மாமுகில் தாலோ தாலேலோ
தழங்கு மேகம் வழங்கு நாட
குறுங்கை காவல தாலோ தாலேலோ. (அ)

குறிப்புரை:—சாலி - நெல். மேதி - எருமை. கால் பாய் - கால் பதித்து—நின்று. கயம் துழாவி - நீரைக் கலக்கி. இலஞ்சி - மடு. பூண்-பூண்டு. வாள் நாள் வாய் - ஒளி பொருந்திய விடியற்காலத்திலே. மாறு ஆறுலே - வற்றாத பாலாற்றினாலே. துளும்பு சேறு - குழைந்த சேற்றில். செழும்பு நாற - வளம் மிக. முயங்கும் ஆரல் - (அச்சேற்றிலே) கலந்த சிறுமீன். புகாருடு ஏறுதே - ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் ஏறுமல். சூல்-கரு. மேல் ஆய் ஏர் திரண்ட வாளை என்க. ஆய் ஏர் - மென்மையும் அழகும். ஆரல், மலங்கு, வாளை, வரால், சேல் என்பவை மீனினங்கள். தரங்கம் - அலை. கரண்டமாடு தடம் - கரண்டமாடு பொய்கை. தழங்கு - ஒலிக்கின்ற. (43)

44 பொருவில் பார்த்திபன் ஒருவன் மேற்பட
வாடா போடாவாய்
புதைசெய் போற்றிசெய் எனும டர்த்தசொல்
வாளா கேளாவாள்
வரிசை யாற்சொலும் உரையின் மாட்சிமை
தேரா தோராதே
மடியில் நாக்கரி கருவி வீக்கிய
போதே தானோரா

ஒருசொ லாக்கிலு மறைகு லோத்தமர்
ஓதிர் போதிரே
உரிய வார்த்தைகள் மொழிய நாக்கிலை
யானேன் நானேதான்
அரச கேட்டருள் எனமு னுள்சொன
தேவே தாலேலோ
அமரர் ஏத்திட அமுதம் ஈத்தவ
தாலோ தாலேலோ. (கூ)

குறிப்புரை:—பொரு இல் - ஒப்பில்லாத. பார்த்திபன் - அரசன். வாடா, போடா, வாய்புதைசெய், போற்றிசெய் எனும் அடர்த்தசொல் வாளா கேளா என்க. வாய்புதைசெய் - வாய்பொத்து. போற்றிசெய்-துதி. அடர்த்தசொல் - கடுமொழி. வாளா கேளா - வீணே கேட்டு. ஓராது - நினையாமல். நாக்கரிகருவி - நாக்கையறுக்குங் கத்தி. இதனுள் வந்த வரலாறு புலப்படவில்லை. இத்தலபுராணம்வல்லார்வாய்க் கேட்டறியத்தகும். (44)

45 அரும்பிட்டமு தருந்திக்கரை மருங்கிற்றிடர்
சுமந்திட்டது போதா தீதார்கூ
றளந்திட்டன ரெனுங்கொற்கையர் பிரம்பிட்டுடல்
தழும்பிட்டவர் மாதா வேதாவே
இரும்பிற்கொரு பதம்பொற்குண மெழும்பிக்கதிர்
விடும்பொற்பன நாவா யேனுவா
யிரங்குற்றமு மடங்கித்தவ நலம்பற்றிய
நிலம்பொத்திட வாள்வாய் தாண்மீதே
பருங்கச்சற மருங்கச்சிற நெருக்கிப்பணை
குரும்பைத்தன மானூர் தேனூர்வாய்
படுஞ்சொற்களை யிரங்கிக்கிளி பதங்கற்பன
தொடங்கித்திரி வாடா வாழ்வேகூர்
குருங்கைப்பதி வருங்கற்பக தடங்கைப்பொரு
விடங்கப்புயல் தாலோ தாலேலோ
குடந்தைத்திரு வனந்தைப்புன லரங்கத்திடை
துயின்றுற்றவ தாலோ தாலேலோ. (௪௦)

குறிப்புரை:—அரும் பிட்டமுதருந்தி-அருமையான (வந்தி தந்த) பிட்டு என்னும் உணவை யுண்டு. அரும்பிட்டமுதருந்தி உடல் தழும்பிட்டவர் எனக் கூட்டுக. கரை மருங்கில் மண் சுமந்து திடர் இட்டது போதாது, ஈது ஆர் கூறு? ஆர் அளந்திட்டனர்? என்பது வையைக்கரையுடைப்படைப்பது கண்டுவந்த பாண்டியன்கூற்று. திடர்-மேடு. அளந்திட்டனர் ஆர்-அடைக்க வேண்டிய பகுதி இவ்வளவென்று அளந்துகொடுத்தவர் யார்? கொற்கையர் - கொற்கைத்துறையை யுடையவர்—பாண்டியர். பிரம்பிட்டு - பிரம்பினுல். தழும்புபட்டவராகிய சிவபிரானுக்குத் தாயானவனே! என்க. வேதாவே - பிரமனே. நாவாயேன், ஆ! ஆயிரங்குற்றமும் அடங்கித் தவ நலம் பற்றிய நிலம் பொத்திட ஆள்வாய் - நாவின் வளம் இல்லாதேனுயினேன்; ஐயோ; (யான்செய்த) கணக்கற்ற பிழைகளினின்று மீண்டு தவப் பயனுன வீட்டுநிலத்தை உரிமையாக்கிக்கொள்ளும்படி ஆள்வாயாக. பருங்கச்சு அற - பெரிய ரவிக்கை அறும்படி. மருங்கு - இடை. அச்சு இற - உருவழியும்படி. பணை - பருத்த. வாடா - அழியாத. விடங்கப் புயல் - அழகிய மேகமே! குடந்தைத் துயின்றுற்றவ! திருவநந்தைத் துயின்றுற்றவ! புனலரங்கத்திடை துயின்றுற்றவ! என்க. (45)

ரு. தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி சரு.

அழகியநம்பி துணை.

சு. சப்பாணிப்பருவம்.

46 அலம்பாய்தொளி தோறுந் தடஞ்சால்வழி யேசென்
றருஞ்சூல்வளை யூருஞ் செக்கமலப்பூமொட்
டலர்ந்தூறுந றவுங் கருங்காவியின் வாய்விண்
டவிழ்ந்தூறிய தேனுங் கற்குடமிச்சாரற்
பலங்காமுற மேயுங் குரங்காடுப லாவின்
பழங்கீறிய பாகின் பச்சுளை நெக்கூறு
பழந்தேறலு மாவின் கனிந்தோடிய சாறும்
பரந்தார்கலி போல்வந் தொக்கவு டைத்தேறிக்

கலிங்கூடெதிர் சாடும் பெரும்பான்மையின் மேவுங்
கரும்பார்குள ணூர்செம் பொற்கழ னிச்சார்பிற்
கயங்காவள மீனுங் கொழுஞ்சாலியின் மீனுங்
கடும்போர்விளை யாடும் பச்சைம ணிக்கோவைக்
குலம்போலுயர் பூகம் பசுங்காய்தரு நாடன்
குடக்கோவலர் பாலன் கொட்டுக சப்பாணி
கொழும்பாளைகள் பீறுஞ் செழும்பூவிரி நாறுங்
குருங்காபுரி மாயன் கொட்டுக சப்பாணி. (௪)

குறிப்புரை:—அலம் - கலப்பை. தொளி - சேறு. சால் - படைச் சால். சூல் வளை - கருக்கொண்ட சங்கு. செக்கமலம் - செந்தாமரை. நறா, தேன், தேறல் என்பன ஒருபொருட்கிளவிகள். காவி - நீலமலர். குடுமி - சிகரம். பலம் - பழம். பாகு இன்பச் சுளை - சருக்கரைபோல இன்பத்தை விளைக்கின்ற சுளை. நெக்கு - சிதைந்து. பலாவின்சுளை நெக்கு ஊறு பசுந்தேறல் எனக்கூட்டுக. ஆர்கலி - கடல். கலிங்கு - மதகு. குளன் - குளம். கழனி - வயல். கயங்கா - கெடாத. சாலி - நெல். நறவும் தேனும் தேறலும் சாறும் உடைத்து, ஏறி, கலிங்கூடு சாடும் குளம், கரும்பார்குளம் என இயைக்க. குளம் ஆர் கயங்காவள மீனும் சாலியின் மீனும் கழனிச் சார்பிற் கடும்போர்விளையாடும் நாடன், பச்சைமணிக்கோவைக் குலம்போலுயர் பூகம் பசுங்காய்தரும் நாடன் என்க. பூகம் - கமுகு. பாலன் மாயன் சப்பாணிகொட்டுக என முடிக்க. கோவலர் - இடையர். (46)

47 கடந்தாயுல கேழுண் டுமிழ்ந்தாயுயிர் யாவுங்
கலந்தாய்முலை வீழுஞ் செக்கம லப்பொதிற்
கரந்தாளிரு பாலுஞ் சிவந்தேவிட மார்பங்
கனிந்தூறிய வாயின் புத்தமு தச்சோனைத்
தடந்தாமரை யாரம் பெருந்தாவட நீளந்
தருந்தாரென மானுங் கட்டழ கிட்டோதத்
தலங்காமுற வேகுண் டலங்காதொடு தோளின்
றயங்காவர வேர்பொன் சுட்டிநு தற்றூழப்
படர்ந்தாயிர மாய்வெம் படஞ்சீறிய சார்பின்
பயங்கூர்கவை நாவின் கட்செவி யுட்பாயல்
படிந்தோர்முகில் போன்முன் சிறந்தேகுண பாலின்
பதஞ்சேகர பாரம் பச்சிம திக்கர்க்

குடந்தாபுரி மீதுந் தடங்காவிரி யூடுங்
குழைந்தேதுயின் மாயன் கொட்டுக சப்பாணி
கொழும்பாளைகள் பீறுஞ் செழும்பூவிரி நாறுங்
குருங்காபுரி மாயன் கொட்டுக சப்பாணி. (உ)

குறிப்புரை:—எழுலகும் கடந்தாய், உண்டு உமிழ்ந்தாய் என்க. உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. செக்கமலப் போதிற் காம் தாள் இருபாலும் - செந்தாமரை மலர்போன்ற கையும் காலும் இரண்டு பக்கமும். சோனை - நீர்த்துளிப்பெருக்கு. தலம் - பூமி; இது ஆகுபெயராய் அதிலுள்ளாரைச் சுட்டிநின்றது. வேர் - வியர்வை. சுட்டி - நெற்றியில் தொங்க விடப்படும் ஒருவகையணி. நுதல் - நெற்றி. கவைநா - பிளவுபட்ட நா. கட்செவி - பாம்பு. பாயல் - படுக்கை. குணபால் - கீழ்த்திசை. பதம் - திருவடி. சேகரபாரம் - திருமுடி. பச்சிம திக்கு - மேற்றிசை. குடந்தாபுரி - திருக்குடந்தையென்னும் நகர். காவிரியூடும் - திருவரங்கத்திலும். மாயன்!, உலகேழும் கடந்தாய்! உலகேழும் உண்டு உமிழ்ந்தாய்! உயிர் யாவும் கலந்தாய்! (நீ) செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளும் திருத்தாள்களும் சிவக்க, மார்பின்கண் வாய்நீர் மாலையென்று சொல்லும்படி ஊற்றெடுத்து அழகிதாய்ப் பரவி வழிய, உலகத்தார் ஆசையுறும்படி காதிற் குண்டலம் தோளிலுராய்ந்து அசைய, சுட்டி நெற்றியிலே தொங்கியசையச் செங்கீரையாடியருள் என்று முற்றுவிக்க. ஆயிரம்பணமகுடங்களையும் பிளந்தநாவினையுமுடைய ஆதிசேடனாகிய பாயலில் முகில்படிந்தாற்போலக் குடதிசை முடியும் குணதிசை அடியும் பொருந்தக் குடந்தையிலும் அரங்கத்தும் குழைந்துதுயில் மாயன் என்க. (47)

48 இரங்காதவ ளாலந் திரண்டோருரு வாய்வந்
தெழுந்தாள்பழி பாவம் பற்றுமனத்தாளிங்
கிருந்தாபதர் சாபங் கடிந்தாண்மறை யோரன்
பிழந்தாளெரி சூலந் தொட்டகொலைக்காலன்
கருங்கார்வரை போலும் பெருந்தாடகை மார்புங்
கடுங்கார்மர மேழும் பட்டுருவச்சீறுங்
கான்றாடணன் மூவெண் சிரங்கூடசு ரேசன்
கலங்காவதி காயன் பட்டிட நெட்டூரன்
சுரும்பார்நற வூனுண் டடங்காவயி றுளன்
றுயின்றானுண ராவன் கட்புல றற்சீலன்
றுளங்காவிமை யோர்தம் புரங்காவலன் வேழந்
துரந்தான்முதல் பாணம் பட்டுவி ழத்தாவுங்

சூரங்கேபடை யாயன் றிலங்கா புரவாணன்
குலஞ்சூறைகொள் வீரன் கொட்டுக சப்பாணி
கொழும்பாளைகள் பீறுஞ் செழும்பூவிரி நாறுங்
குருங்காபுரி மாயன் கொட்டுக சப்பாணி. (௩)

குறிப்புரை:—ஆலம் - விடம்- தாபதர் சாபம் கடிந்தாள் - தவஞ் செய்வாருடைய வெகுண்டுகூறும் மொழிகளையும் மதியாதவள். சூலம் தொட்ட - சூலப்படையைத் தாங்கிய. இரங்காதவளும் விடம் ஒருவடி வெடுத்துவந்தாற்போல்பவளும் பழியும் பாவமும் பற்றிய மனத்தினளும் பெரிய தவசிரேட்டர்களுடைய சாபமொழிகளை மதியாதவளும் வேதியர்பாற் பற்றினையிழந்தவளும் சூலந்தாங்கிய கொலைத்தொழிலையுடைய காலன்போல் பவளும் ஆகிய தாடகையின் கரிய பெரிய மலைபோலும் மார்பும் மிக்க மேகந் தவழும் ஏழு மராமரங்களும் என்க. மூவெண் சிரம் கூடு அசுரேசன் - மூன் றாக எண்ணப்படுகிற தலைகளையுடைய அசுரர் தலைவன்—திரிசிரா. அதி காயன் - இராவணன்மகன். நெட்டூரன்...............துற்சீலன் - நெடிய (இலங்கை) நகரை வாசத்தானமாகக் கொண்டவனும் வண்டுகள்மொய்க் கின்ற கள்ளும் மாமிசமும்புசித்து நிறையாதவயிற்றையுடையவனும் உறங் கினல் விழியாத கண்களையும் தீயவொழுக்கத்தையும் உடையவனுமான கும்ப கருணன். துளங்கா - கலங்காத, இமையோர்தம்புரங்காவலன் - இந்திரன். வேழம் - யானை—அயிராவதம். இமையோர்தம் புரங்காவலன் வேழம் துரந்தான் - இந்திரசித்து. இலங்காபுரவாணன் - இராவணன். தாடகை மார்பும் (மரா) மரமேழும் உருவ, கரனும் தூடணனும் திரிசிரசும் அதிகாய னும் பட்டிட, கும்பகருணனனும் இந்திரசித்தும் பட்டுவிழ, இலங்காபுர வாணன்குலம் சூறைகொள் வீரன்! குருங்காபுரிமாயன்! சப்பாணிகொட்டுக என முற்றுவிக்க. (48)

49 மடந்தாழசு ரேசன் றொடுந்தூணகன் மார்பம்
பிளந்தாளரி யாய்வந் தெற்றி நகக்கோடால்
வகிர்ந்தாய்துள வோடுங் கலந்தே குடர்சூடும்
பெருந்தோளரி யேமன் சொற்கப தத்தீசன்
தடந்தாருவை வேரின் புறந்தாளொடு பாரின்
கொணர்ந்தாயதி தூரஞ் சட்சம யத்தோர்தஞ்
சடங்கோதிய நூலின் றொடர்ந்தோர்பிர மாணங்
கடந்தார்நர காளுங் கட்டளை யிட்டோனே

கடம்பாடவி நாகம் பெரும்பாதிரி பூகங்
கவின்தேறிய சூழ்பொங் கர்ப்புடை நெட்டூசல்
கடிந்தாடியும் வாழ்பந் துகந்தாடியு மேழ்பொன்
கழங்காடியு மாகந் துய்க்குமி ளைப்பாகம்
குடைந்தாடியு நீர்செம் புலம்பாய்நதி சாய்குங்
குமஞ்சேறெழு நாடன் கொட்டுக சப்பாணி
கொழும்பாளைகள் பீறுஞ் செழும்பூவிரி நாறுங்
குருங்காபுரி மாயன் கொட்டுக சப்பாணி. (ரு)

குறிப்புரை:—மடம் தாழ் அசுரேசன் - அறியாமையால் இழிந்த அசுரர் தலைவனாகிய இரணியன். அசுரேசன் தொடும் தூண் பிளந்து ஆளரியாய் வந்து (அவன்) மார்பம் எற்றி (அதை) நகக்கோடால் வகிர்ந்து அவன்குடர் ஆய்துளவோடும் கலந்தசூடும் பெருந்தோள் அரியே! என்க. ஆளரி - நரசிங்கம். நகக்கோடால் - வளைந்த நகங்களால். ஆய்துளவு - சிறந்த துழாய். மன் — நிலைத்த. சொற்கபதத்து ஈசன் - இந்திரன். தடம் - பெரிய. தாரு - பாரிஜாதவிருக்ஷம். பாரிஜாதவிருக்ஷத்தை வேரோடும் அடிமரத்தோடும் பாரில் அதிதூரம் கொணர்ந்தாய்! என்க. சட்சமயம் - அறுவகைச் சமயம். சடங்கு - கிரியை. சட்சமயத்தோர்தம் சடங்கு தொடர்ந்து ஓதிய நூலின் ஓர் பிரமாணம் (-கட்டளை) கடந்தார் நரகாளுங் கட்டளையிட்டோனே என்க. கடம்பு-மரவகையுள் ஒன்று. அடவி-காடு. கடம்பாடவி - கடம்பவனத்தின்கண். நாகம் - புன்னைமரம். பாதிரி - ஒருவகை மரம். பூகம் - குமுகு. ஏறிய - வளர்ந்த. கவின்தேறிய பொங்கர், சூழ்பொங்கர் என்க. பொங்கர்ப்புடை — சோலையுள். நெட்டூசல் கடிந்தாடியும் நீண்டவூசலை யுதைந்தாடியும். கழங்கு - அம்மனை. மாகம் துய்க்கும் இளைப்பு - மேலிடத்தார் (தேவமகளிர்) அநுபவித்தமையால் விளைந்த இளைப்பினால். ஆகம் உடல்; மார்புமாம். நீர் - நீரினால். செம்புலம் பாய் நதி - நல்ல நிலத்தே ஒழுகுகிற ஆற்றின்கண். சாய் - அழகிய. குங்குமம் சேறெழும் நாடு என்க. அரியே! தாருவைக் கொணர்ந்தாய்! நூலின் ஓர் பிரமாணங் கடந்தார் நரகாளுங் கட்டளையிட்டோனே! நதி குங்குமம் சேறெழுநாடன்! குருங்காபுரிமாயன்! சப்பாணிகொட்டுக! சப்பாணிகொட்டுக! என முடிவுகொள்க. (49)

50 அடங்கா மதக்கவுட் டருவினால் வாய்ப்பொருப்
பயிராபதப் பகடுநீ
டலைகடற் புக்கொளித் தொழியாம லைந்தரு
வடிக்கெடா தமுதவைப்பிற்

குடங்காவ லற்றுப் புலான்முடை கமழ்க்குங்
கொடுந்தொழிற் பகுவாய்முழைக்
கொள்ளைகொள் ளாதர வரம்பைமட மங்கையர்
குலத்தியல்பு குன்றாமல்வெம்
படங்கால் குவித்துச் சினங்குறைந் துறைவிடப்
பாந்தளிற் றெய்வேந்திரன்
படுசிறைச் சாலையில் வருந்தா திராவணன்
பல்தலைக் குன்றிடிப்பத்
தடங்கால் குனிக்குங் கொடுங்கார் முகக்கொண்டல்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தழைக்குந் தமிழ்த்தென் குருங்கா புரித்தலைவ
சப்பாணி கொட்டியருளே. (ரு)

குறிப்புரை:—கவுட்டு அடங்கா மதஅருவி நால்வாய்ப் பொருப் பயிரா பதப்பகடு - கன்னத்தின்கண் உள்ளதாகிய குறையாத மதஅருவியையும் தொங்குகின்ற வாயினையும் உடைய மலையாகிய அயிராபதப்பகடு. பகடு-ஆண் யானை. ஐந்தரு - பஞ்சதருக்களும். அமுதவைப்பிற் குடம் - அமுது வைக்கப்பட்ட கலசத்தை. புலான்முடை கமழ்க்கும் .... கொள்ளை கொள்ளாது - புலானாற்றம்வீசுகின்ற குகைபோன்ற பிளந்தவாயினையும் கொடியதொழிலினையும் உடைய அரக்கர்கூட்டம் உண்ணாமல். கமழ்க்கும் - கமழ்கின்ற. முழை - குகை. பகுவாய் - பிளந்த வாய். கொள்ளை-மிகுதி; இங்கே அரக்கர்கூட்டத்தைச் சுட்டிநின்றது. அரவ ரம்பை மடமங்கையர்- சிலம்பணிந்த அரம்பையென்று வழங்கப்படுகிற இளம்பெண்களாகிய தேவ மாதர். வெம் படம் கால் குவித்து — கொடிய படத்தையும் காலையும் ஒடுக்கி. பாந்தளில்- பாம்பைப்போல. பல்தலைக்குன்று - பலதலைகளாகிய மலைகள். அயிராவதம் கடலில் மறைந்தொழியாமலும் பஞ்சதருக்களும் வேராறுமலும் தேவலோகத்துள்ள அமுதகலசம் அரக்கர்களால் கொள்ளப்படாமலும் தேவமாதர் குலத்தியல்புகுன்றாமலும் இந்திரன் சிறைச்சாலையில் வருந்தா மலும் (வாழ்வுறும்படி) இராவணனுடைய பலவாகிய தலைமலைகளை இடிக்கும் பொருட்டு வளைக்கப்பட்ட கார்முகத்தையுடைய கொண்டலே! குருங்காபுரித் தலைவ! சப்பாணிகொட்டியருள்! சப்பாணிகொட்டியருள் என முடிவுகொள்க.

51 தொன்னகர்ப் புவனங்க ளளவைகாண் டற்கயன்
றாக்கிய முழக்கோலெனச்
சூழுல களந்தும்பர் சென்றதா ணின்றிடஞ்
சோதிக்க விடுதூதெனப்

பொன்னகர்க் கிரணக் கதிர்க்குப்பை கீழ்தூங்கு
புனிதவிழு தின்றதென்னப்
புத்தேளி ரடிதொழ விறங்குகண் ணேணியைப்
போன்றிரவி யுச்சிபூப்பப்
பன்னகப் பருமணிக் கவிகையுஞ் சொரிசுடர்ப்
பைம்பொனின் காம்புமேய்ப்பப்
பரியதைப் பொற்றூண் முகத்திட்ட குலிகவண்
பரிசைவட் டங்கடுப்பச்
சன்னதிக் கருடக் கொடிக்கம்ப மோங்குமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தழைக்குந் தமிழ்த்தென் குருங்கா புரித்தலைவ
சப்பாணி கொட்டியருளே. (௬)

குறிப்புரை:—கருடக்கொடிக்கம்பம், புவனங்களை அளத்தற்குப் பிரமன் எடுத்த முழக்கோல் போலவும், திருமால் உலகளந்த ஞான்று மேலுலகளத் தற்குச் சென்ற தாள் நின்ற இடத்தை ஆய்ந்தறிதற்குவிடுத்த தூதைப் போலவும், அமராவதியின் கிரணத்தொகுதி ஈன்ற கீழேதொங்குகின்ற விழுதுபோலவும், தேவர்கள் அழகியநம்பியை வணங்குதற்கு இறங்கிவரும் கண்ணேணியைப்போன்றும், பருத்த அடிப்பக்கத்தையுடைய பொற்றூண் சுடர்சொரி பைம்பொனின் காம்புபோலவும், பொற்றூண்முகத்திட்ட குலிக வண் பரிசைவட்டம் இரவி உச்சிப்பூப்பப் பன்னகப் பருமணிக்கவிகைகடுப் பவும் ஓங்கும் சன்னதிமுகில்! குருங்காபுரித்தலைவ! சப்பாணிகொட்டியருள் என முடிக்க. உம்பர் - மேலுலகு. தாள் - அடி. நின்ற இடம் என்பது நின்றிடம் என்றாயது விகாரம். குப்பை - மிகுதி. புத்தேளிர் - தேவர். கண்ணேணி - (இடையிடை வெளியுடையதாகப் பழுதுகள் அமைக்கப்பட்ட (மூங்கில்) ஏணி. இரவி - சூரியன். பூப்ப - தோன்ற. பன்னகப்பருமணி - நாகரத்தினம். கவிகை - குடை. குலிகம் - சாதிலிங்கம், பரிசை-கேடயம்.

52 மடைப்பாணி வெள்ளந் திறந்துமிழ்ந் திருகரை
மருங்குபொன் திரைகொழிக்கும்
வைகுந்த வளநாடன் வண்ணமழ கியநம்பி
வாழ்வித்த நம்பியென்னத்

தொடைப்பாணி யின்னிசை மிழற்றுமிழி குலமடத்
துடியிடைப் பிடிநடைக்குச்
சுடர்மணிக் கனகபூ டணமுன் கொடுத்தருள்
சுரக்குந் துழாய்க்கொண்டலே
அடைப்பாணி யைவகை நிலத்திற்கும் வகைபெற
வமைத்தபொற் றேர்விசயனுக்
கருள்பெருகு வலவனே யுமைகவுரி யிடவனும்
அமுதவெண் டிங்கண்மாலைச்
சடைப்பாணி முக்கட் புராரிகண் களிதரச்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தழைக்குந் தமிழ்த்தென் குருங்கா புரித்தலைவ
சப்பாணி கொட்டியருளே. (எ)

குறிப்புரை:— பாணிவெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. பாணிவெள்ளம் மடை திறந்துமிழ்ந்து திரை (யால்) இருகரைமருங்கு பொன்கொழிக்கும் வைகுந்த வளநாடன் என்க. வைகுந்தவளநாடன் வண்ணமழகியநம்பி வாழ்வித்த நம்பியென்று பண்ணொடுகூடிய பாடலை இன்னிசையாற்பாடிய இழிகுலத்திற் பிறந்தவளும் துடிபோலும் இடையும் பிடிபோலும் நடையும் வாய்ந்தவளும் ஆகிய ஒருமகட்கு ஒளிவிடுகின்ற மணிகளழுத்திய பொன்னணிகளை முன் வழங்கியருள்செய்த துழாய்மாலையணிந்த மேகம்போல்பவனே! விசயனுக்கு வலவனே! புராரி களிக்கும்படி சப்பாணிகொட்டியருள் என முடிக்க. கனக பூஷணம் - பொன்னணி. ஐவகைநிலத்துக்கும் வகைபெற அமைத்த அடைப்பு ஆணிப் பொற்றேர்விசயன் என்க. ஐவகைநிலம் போரிற் பகைவர்மேலே கருவிகளைத் தொடுக்கும் நிலமும், பகைவர் தொடுத்த கருவிகளை விலக்கும் நிலமும், பகைமேற்செல்லும்நிலமும், தம்மைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளும் நிலமும், குற்றங்கடிந்து போர்செய்யும் நிலமும் ஆம். அடைப்பு - பாதுகாப்பு. ஆணிப்பொற்றேர் - சிறந்த அழகிய தேர். ஆணிப்பொன்னால் அமைந்த தேர் எனினும் ஆம். வலவன் - சாரதி. உமை கவுரி இடவன் - உமாதேவியாகிய கௌரியை இடப்பாகத்தேகொண்டவன்—சிவபெருமான். சடைப்பாணி முக்கட் புராரி - சடையின்கண் (கங்கை) நீரையுடையவனும் மூன்று கண்ணையுடையவனும் ஆன திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமான். (52)

53 *... ....
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... .
... ... (அ)

குறிப்புரை:—... ... ...
... ...
... ... (53)

54 அலம்பொரு கருங்தொளி துளும்புபழ னந்தனி
லயற்கேணி யிற்றலையினீ
டகன்பணை வரம்பினின் மருங்குயர் குறும்பினி
லலைப்பாய் சுருட்டுபுனன்மேன்
மலர்ந்தக மலங்களி னெகிழ்ந்தகுமு தந்தனின்
மலர்க்காவி யிற்குலைபெறு
வணங்கிய வரம்பையி லருங்கமுகி னும்பரின்
மடற்றாழை யுச்சிமுகைமேல்
இலஞ்சிநற வங்குரவு சண்பக மலர்ந்தபொழி
லிற்சா லு மெக்கர்மணன்மேல்
இடங்கருக ளும்படு கிடங்கினி னெடுந்துறை
யினிற்றேணி யுட்புடையினூர்

---

*கிடைத்த பிரதிகளில் 53-ஆம் பாட்டு எழுதப்படவில்லை. வேறு பிரதிகளிலே இருந்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

சலஞ்சலம் வலம்புரி தழங்கிய குருங்கைமுகில்
சப்பாணி கொட்டியருளே
தயங்குதிரு மஞ்சன முயங்குகுழ கன்புனித
சப்பாணி கொட்டியருளே. (௬)

குறிப்புரை:—அலம்பொரு கருங்தொளி தளும்பு பழனம் - கலப்பையா லுழப்பட்ட கரிய சேறு கலங்கிய வயல். கேணி-சிறுகுளம்; கிணறுமாம். துலை-இறைக்கவேண்டிய நீர் நிறைந்துநிற்குமிடம். பணைவரம்பு - வயல் வரப்பு. குறும்பு - ஊர். புனல் - நீர். வணங்கிய - வளைந்த. அரம்பை- வாழை. கமுகினும்பர் - கமுகின் உச்சி. முகை - மொட்டு. இலஞ்சி - மகிழ். நறவம் - ஒருவகைமரம். குரவு - ஒருவகைமரம். இடங்கர் - முதலை. உக ளும் - சஞ்சரிக்கின்ற. கிடங்கு - அகழி. சலஞ்சலம் வலம்புரி என்பவை சங்கினங்கள். தழங்கிய - ஒலித்த. பழனத்தில் கேணியில் துலையில் வரம்பில் குறும்பில் கமலங்களில் குமுதங்களில் காவியில் அரம்பையில் கமுகினும்பரில் தாழைமுகைமேல் பொழிலில் மணல்மேல் கிடங்கினில் துறையினில் தோணி யுட்புடையின் ஊர் சலஞ்சலமும் வலம்புரியும் தழங்கிய குருங்கை என்க.

55 பருங்கற்கிரி மருங்கிற்கவி யக்குடையிட்டோனே
பதுங்கிப்பகை யொதுங்கத்திகி ரிப்படைவிட்டோனே
கருங்கற்பெரு வரம்பெற்றிடு பொற்கழல்வைத்தோனே
கரும்பிற்சுவை கயங்கத்தகு முத்தியளிப்போனே
அருங்கற்பகம் வழங்கப்புழு திப்புவிநட்டோனே
அரங்கத்திடை கிடந்தத்திகி ரித்தலைநிற்போனே
குருங்கைப்புயல் குடங்கைத்துணை கொட்டுகசப்பாணி
குதம்பைக்குழை குலுங்கத்தனி கொட்டுகசப்பாணி. ()

குறிப்புரை:—பருங்கற்கிரி என்றது கோவர்த்தனத்தை. திகிரிப்படை - சக்கராயுதம். கருங்கல் என்றது கரிய கல்வடிவிற் கிடந்த அகலிகையை யுணர்த்திநின்றது. கற்பகம் என்றது இங்கே பாரிஜாதத்தை. அத்திகிரித் தலை - அத்திகிரியில். குதம்பை - காதணி. (55)

௪. சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ருரு.

அழகியநம்பி துணை.